

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและปัญหาและอุปสรรคของการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. ปัญหาและอุปสรรคของการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ
2. ข้อมูลสภาพแวดล้อม
 - 2.1 สถานการณ์คุ้มครองผู้บริโภคกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารและยา
 - 2.2 หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและเครือข่ายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล
 - 2.3 ทูตทางสังคม(ในมุมมองของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองสตูล)
 - 2.4 ศักยภาพของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลและการสนับสนุนจาก
3. ความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ส่วนกลาง

ส่วนที่ 1 ปัญหาและอุปสรรคของการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ

1. ปัญหาและอุปสรรคของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล

1. การถ่ายโอนภารกิจปี 49 เป็นช่วงที่เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรของเทศบาล เช่น เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในบางเทศบาลยังไม่มี (แต่เทศบาลเมืองสตูลมีเจ้าหน้าที่ด้านนี้อยู่แล้ว) หรือมีแต่เป็นบุคลากรไม่ใช่คนจากกระทรวงสาธารณสุข และอาจเป็นคนของเทศบาลอยู่แล้วทำให้เขาอาจจะไม่ได้มองงานถ่ายโอนนี้แบบเชื่อมต่อกันกับของสาธารณสุข
2. การจัดประชุมของสสจ.เพื่อพัฒนาศักยภาพพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพรบ.ที่เกี่ยวข้อง พบว่าองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นบางแห่งให้เจ้าหน้าที่อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมแทนผู้รับผิดชอบหลัก

3. อาจเกิดจากเนื้อหาบรรยายไม่ครอบคลุมทุกกิจกรรมถ่ายโอน “เราจะพูดถึงในเรื่องของการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพรบ.อาหาร ต้องทำอะไรกิจกรรมที่ทำให้ในเรื่องของการตรวจการเฝ้าระวังอะไรมีแค่ไหน แต่ในเรื่องอื่นๆเช่นการพัฒนาศักยภาพที่จะต้องมีหาเครือข่ายในการทำงาน อาจจะไม่ได้ออกถึงสักเท่าไร และสจ.เองก็ไม่ได้เป็นที่เสียงในเรื่องอื่นๆเหล่านี้ นอกจากนี้ทางเทศบาลเองก็ไม่ได้ feed back ในส่วนของเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารความต้องการกลับมายังสำนักงานสาธารณสุข” (W5)
4. เป็นช่วงที่กำลังปรับเปลี่ยนและมีการถ่ายโอนภารกิจจากหลายกระทรวงพร้อมๆกัน อีกทั้งภารกิจนี้ก็ยังไม่ได้กำหนดเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน “อาจจะไม่ได้เป็นความจำเป็นของเทศบาลหรือเป็นตัวชี้วัดของเทศบาลที่จะต้องทำในเรื่องนี้ แต่มันเป็นเพียงสิ่งที่สาธารณสุขต้องการ” (W5)
5. “เทศบาลไม่ได้มีโครงการหรือประสานว่าเขาต้องการข้อมูลหรือสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือเขาแค่ไหน เราเองก็ไม่กล้าที่จะยื่นลงไป แต่ถ้าเขามีกิจกรรมในการทำงานแล้วขอมาเช่น วิทยากร หรือ ข้อมูล แบบนั้นก็จะมีการสัมพันธ์ต่อกัน” (W5)
6. บุคลากรที่รับผิดชอบงานมีหลายหน้าที่ “ผู้รับผิดชอบเองนี่เขามีหน้าที่มาก จนเขาไม่สามารถที่จะปลีกมาทำกิจกรรมเหล่านี้เพิ่มขึ้นมาได้ ส่วนผู้รับผิดชอบที่เราจะประสานส่วนใหญ่มักจะเป็นระดับของผู้ปฏิบัติเสียมากกว่า มันก็เป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งคือ การที่เราประสานงานกับผู้ปฏิบัติทำให้การที่เขาจะนำเสนอ โครงการที่เบ็ดเสร็จทั้งโครงการในเรื่องขบวนการทั้งหมดยังไม่มากพอที่แสดงให้เห็นความสำคัญต่อระดับบริหาร” (W5)
7. ความยุ่งยากและไม่ชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติงานจากส่วนกลาง ทำให้ สจ.ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่ดำเนินการตามภารกิจนี้อยู่แล้ว ยังรู้สึกไม่ชัดเจนกับบทบาทในการมีส่วนร่วมกับการกิจถ่ายโอนสู่เทศบาล
8. บางครั้งในการจัดประชุมจากอย.ในเรื่องของการถ่ายโอนภารกิจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทางสจ.จะส่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมเข้าร่วมประชุมทำให้การถ่ายทอดประเด็นสำคัญในเรื่องนี้แก่ระดับบริหารไม่ชัดเจนนัก “เวลาอย.จัดอบรมเรื่องการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาลนี้จังหวัดจะส่งเจ้าพนักงานเภสัชกรรมเป็นผู้เข้าร่วมประชุม บางที่น้องเขาอาจจะไม่ได้ get มา คนที่เข้ารับการอบรมนี้จะสำคัญ” (W5)
9. ปัญหาอื่นๆ ได้แก่
 - 9.1 การควบคุมการโฆษณาทางสื่อต่างๆทำได้น้อยและติดตามได้ไม่ทั่วถึง เนื่องจากการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ นั้นมีจำนวนมาก

- 9.2 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ต่างๆในระดับจังหวัดไม่ถึงผู้บริโภคร่างเพียงพอเนื่องจากผู้บริโภคสนใจข่าวสารจากโทรทัศน์มากกว่าสื่อชนิดอื่น
- 9.3 บทบาทเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลชุมชนซึ่งเป็นเครือข่ายในระดับอำเภอไม่ได้กำหนดเป็นภารกิจที่ชัดเจน
- 9.4 แนวทางการดำเนินการในเรื่องร้องเรียน มีความหลากหลายและล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์หรือทันทใจผู้ร้องเรียนเนื่องจากการดำเนินการมีผลกระทบในหลายๆส่วน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อสู้จะทำให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการได้ยากขึ้น

2. ปัญหาและอุปสรรคของเทศบาลเมืองสตูล

1. ผู้บริหารต้องการความชัดเจน เพราะโดยส่วนใหญ่ยังไม่ทราบการถ่ายโอนภารกิจด้านนี้จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงส่งผลให้ไม่มีนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน ทำให้ไม่ได้กำหนดกิจกรรม โครงการต่างๆ ตลอดจนงบประมาณที่สนับสนุนงานตามภารกิจ และส่งผลให้ผู้บริหารขาดความชัดเจนในเรื่องบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รายละเอียดของกฎหมาย ตลอดจนไม่แน่ใจว่าต้องใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ใดในการดำเนินการบ้าง
2. ที่ผ่านมาผู้บริหารมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติหรือรับผิดชอบงานเป็นผู้รับนโยบาย
3. ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติมีมุมมองต่องานคุ้มครองผู้บริโภคคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนเติมเต็มภาระงานอื่นๆ ลำดับความสำคัญในการดำเนินกิจกรรมจึงไม่เร่งด่วน
4. ขาดการกระตุ้น ติดตามการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางโดยตรง
5. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของผู้รับผิดชอบงานยังไม่เป็นที่ประจักษ์ชัด ดำเนินการเพียงภารกิจได้แก่การเฝ้าระวัง โดยดำเนินการร่วมกับสสจ.

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพแวดล้อม

2.1 สถานการณ์คุ้มครองผู้บริโภคกรณีศึกษาผลิตภัณฑ์อาหารและยา

จากการทบทวนงานวิจัยของ สวรส. ภาคใต้ มอ. ร่วมกับเครือข่ายองค์กรผู้บริโภคภาคใต้ ได้สำรวจสถานการณ์ปัญหาคุ้มครองผู้บริโภคในพื้นที่ 3 จังหวัดสงขลา สตูล และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (เป็นการเก็บข้อมูลจากโครงการพัฒนาระบบเครือข่ายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคภาคใต้) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากพื้นที่เป้าหมาย จำนวน 750 ชุด แยกเป็นรายจังหวัดและอำเภอ (สงขลา 350 ตัวอย่าง, สุราษฎร์ธานี 250 ตัวอย่าง) และ สตูล 150 ตัวอย่าง เก็บตัวอย่างโดยแบ่งพื้นที่เขตเมือง 2 : ชนบท 1, พื้นที่เขตเมืองเก็บตัวอย่างจาก อ.เมืองและอ. ละงู

อำเภอละ 50 ตัวอย่าง สถานที่เก็บข้อมูลพื้นที่เขตเมืองคือ ตลาดสด, ซูเปอร์มาร์เก็ต, โรงพยาบาล, และโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนพื้นที่ชนบท เก็บตัวอย่างจาก อ.มะนังและอ. พุ่งหว่า อำเภอละ 25 ตัวอย่าง สถานที่เก็บข้อมูลพื้นที่เขตชนบทคือ ตลาดสด, โรงพยาบาล, โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ตารางที่ 5 แสดงประสบการณ์จากการบริโภคอาหารและประสบการณ์การพบปัญหาบริโภคอาหาร จากแหล่งต่างๆในจังหวัดสตูล

แหล่งบริโภคอาหาร	ประสบการณ์การเคบริโภคอาหาร (ราย)	ประสบการณ์การพบปัญหาบริโภค อาหาร (ราย) / (%พบปัญหา: ประสบการณ์บริโภค)
ร้านอาหารทั่วไป	144	81(56.25%)
ร้านอาหารริมทางเท้า	135	92(68.15%)
อาหารห้างสรรพสินค้า	132	87(65.91%)
อาหารจากตลาดสด	143	96(67.14%)
น้ำดื่ม 20 ลิตร	145	89(61.38%)
เครื่องปรุงหนึ่กามี	117	81(69.23%)
ลูกอมหนึ่กามี	113	78(69.03%)
ผลไม้หนึ่กามี	119	77(64.71%)

ตารางที่ 6 แสดงความเชื่อมั่นต่อคุณภาพ ความปลอดภัย และราคาของอาหารจากแหล่งต่างๆ ใน จังหวัดสตูล

แหล่งอาหาร	ระดับคะแนนความเชื่อมั่น					
	คุณภาพ		ปลอดภัย		ราคา	
ร้านอาหารทั่วไป	3.04±0.48	ปานกลาง	3.02±0.56	ปานกลาง	3.04±0.57	ปานกลาง
ร้านอาหารริมทาง	2.61±0.64	ปานกลาง	2.52±0.68	ปานกลาง	2.97±0.70	ปานกลาง
อาหารพร้อมปรุงใน ห้างสรรพสินค้า	2.89±0.75	ปานกลาง	2.95±0.69	ปานกลาง	3.11±0.97	ปานกลาง
อาหารจากตลาดสด	3.35±0.64	ปานกลาง	3.32±0.63	ปานกลาง	3.28±0.57	ปานกลาง
น้ำดื่ม 20 ลิตร	2.93±0.84	ปานกลาง	2.82±0.81	ปานกลาง	2.95±0.81	ปานกลาง
เครื่องปรุงหนึ่กามี	2.05±0.85	น้อย	2.08±0.83	น้อย	2.51±0.98	ปานกลาง
ลูกอมหนึ่กามี	1.82±0.76	น้อย	1.81±0.73	น้อย	2.28±0.93	น้อย
ผลไม้หนึ่กามี	2.13±0.90	น้อย	2.10±0.84	น้อย	2.49±0.90	น้อย

ผลการศึกษาด้านอาหาร จากตารางที่ 5 และ 6 พบว่าประสบการณ์บริโภค และการพบปัญหาจากการบริโภคอาหารจากแหล่งต่างๆของจังหวัดสตูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยประสบปัญหาจากการบริโภคเครื่องปรุงหนึ่กามี ผลไม้หนึ่กามี และลูกอมหนึ่กามี เพราะจังหวัดสตูลมีพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน และเคยประสบปัญหาจากการบริโภคอาหารที่จำหน่ายริมทางเท้า ตลาดสด ห้างสรรพสินค้าและน้ำดื่มขนาด 20 ลิตร ระดับที่เคยประสบปัญหามากกว่า 60 % โดยอาหารและน้ำดื่มที่มีจำหน่ายผู้บริโภคเชื่อมั่นในความปลอดภัย คุณภาพและราคาระดับปานกลาง ส่วนเครื่องปรุงหนึ่กามี ผลไม้หนึ่กามี และลูกอมหนึ่กามีผู้บริโภคเชื่อมั่นในความปลอดภัยคุณภาพและราคาระดับน้อย

ตารางที่ 7 แสดงการได้รับข้อมูลในการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแหล่งต่างๆในจังหวัดสตูล

ประเภทของแหล่งข้อมูล	คะแนนเฉลี่ยการได้รับข้อมูลด้านยา					
	ชนบท		เมือง		ภาพรวม	
- บุคลากรผู้เชี่ยวชาญ (แพทย์, เภสัชกร)	3.78±0.95	มาก	3.73±0.79	มาก	3.74±0.85	มาก
- คนขายยาในร้านยา	2.64±0.90	ปานกลาง	2.82±0.71	ปานกลาง	2.76±0.78	ปานกลาง
- คนขายยาในร้านชำ/ตลาด	1.92±0.80	น้อย	1.89±0.74	น้อย	1.90±0.76	น้อย
- เพื่อนคนใกล้ชิด	2.30±0.97	น้อย	2.41±0.97	น้อย	2.38±0.97	น้อย
- สื่อต่างๆ	2.50±0.95	ปานกลาง	2.84±0.91	ปานกลาง	2.72±0.94	ปานกลาง

ตารางที่ 8 แสดงประสบการณ์การบริโภคยาและประสบการณ์การพบปัญหาจากการบริโภคยาจากแหล่งต่างๆในจังหวัดสตูล

แหล่งบริโภค	ประสบการณ์การเคยบริโภคยา (ราย)	ประสบการณ์พบปัญหาในการ บริโภคยา (ราย) / (%พบปัญหา: ประสบการณ์บริโภค)
ยาจากโรงพยาบาล	144	48(33.34%)
ยาจากคลินิก	137	66(48.18%)
ยาจากร้านขายยา	129	70(54.27%)
ยาจากร้านชำ	85	59(69.42%)
ยาจากตลาด	70	49(70%)
ยาหนึ่กามี	57	42(73.69%)

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนความเชื่อมั่นต่อคุณภาพ ความปลอดภัย และราคาของยาจากแหล่งต่างๆจังหวัดสตูล

แหล่งยา	ระดับคะแนนความเชื่อมั่น					
	คุณภาพ		ปลอดภัย		ราคา	
ยาจากโรงพยาบาล	3.58±0.66	มาก	3.70±0.61	มาก	3.44±0.77	ปานกลาง
ยาจากคลินิก	3.44±0.65	ปานกลาง	3.46±0.65	ปานกลาง	3.57±0.75	มาก
ยาจากร้านขายยา	2.75±0.74	ปานกลาง	2.62±0.76	ปานกลาง	2.91±0.72	ปานกลาง
ยาจากร้านชำ	1.74±0.81	น้อย	1.67±0.74	น้อย	2.06±1.00	น้อย
ยาจากตลาด	1.49±0.69	น้อย	1.50±0.70	น้อย	1.79±1.01	น้อย
ยาหนีภาษี	1.29±0.61	น้อยที่สุด	1.32±0.63	น้อยที่สุด	1.61±0.98	น้อย

ผลการศึกษาด้านยา พบว่า ตารางที่ 7 พบว่าข้อมูลจากเขตเมืองและชนบทไม่แตกต่างกันในด้านการได้รับข้อมูลด้านยาโดยได้รับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ (แพทย์, เภสัชกร) มากที่สุด ส่วนคนขายยาในร้านชำ/ตลาดและเพื่อน คนใกล้ชิดได้รับข้อมูลน้อยที่สุด

ตารางที่ 8 พบว่าผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนเคยบริโภคมามาก่อน ประสบการณ์บริโภคตามลำดับดังนี้เคยบริโภคยาจากจากโรงพยาบาล> คลินิก>ร้านขายยา>ร้านชำ>ตลาด>หนีภาษี แต่การประสบปัญหาในการบริโภคยากลับเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม คือผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการบริโภคยาพบปัญหาในการบริโภคยาหนีภาษี>ยาจากตลาด>ร้านชำ>ขายยา> คลินิก และแหล่งที่ประสบปัญหาน้อยที่สุดคือยาจากโรงพยาบาล

ตารางที่ 9 พบว่าผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นในคุณภาพ ความปลอดภัยของยาจากโรงพยาบาลมากที่สุด เชื่อมั่นด้านราคาจากคลินิกมากที่สุดและเชื่อมั่นในคุณภาพและความปลอดภัยจากยาหนีภาษีน้อยที่สุด

ผลการศึกษาสถานการณ์คุ้มครองผู้บริโภคด้านอื่นๆ พบว่า

การจัดการกับปัญหาของผู้บริโภคเมื่อถูกล่วงละเมิดสิทธิ (ข้อมูลภาพรวมทั้ง 3 จังหวัด คือ สงขลา, สุราษฎร์ธานี, สตูล)พบว่าร้อยละ 96.4 คิดว่าตัวเองไม่มีสิทธิร้องเรียน, ไม่กล้าร้องเรียน ร้อยละ 94.5, ไม่ทราบว่า จะร้องเรียนหน่วยงานใด ร้อยละ 78.7, รู้สึกว่าขาดความเชื่อมั่น

ต่อหน่วยงาน เพราะร้องเรียนแล้วไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นมา ร้อยละ 72.4, และอันดับท้ายสุดร้อยละ 60.5 รู้สึกว่าขั้นตอนการร้องเรียนยุ่งยากซับซ้อน

ความถี่การรับข้อมูลประเภทความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารและยาจากสื่อมวลชนแขนงต่างๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม 3 จังหวัดได้รับข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง หนังสือพิมพ์ อันดับสาม วิทยุกระแสหลัก อันดับสี่ วิทยุชุมชน อันดับห้า ประเภทใบปลิว และจากรถประกาศของราชการเป็นอันดับสุดท้าย แต่ระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูล พบว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับปานกลาง แต่สำหรับสื่อประเภทโทรทัศน์และรถประกาศของทางราชการประชาชนมีความเชื่อมั่นในระดับมาก และมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจของหน่วยงานที่ทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคให้ระดับความพึงพอใจในระดับมากแก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค ส่วนหน่วยงานอื่นๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

สถานการณ์คุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยากับประเด็นความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูล

1 ด้านระบบคุ้มครองผู้บริโภค พบว่าผู้บริโภคไม่ทราบในสิทธิของตนเอง คิดว่าตัวเองไม่มีสิทธิร้องเรียน ไม่กล้าร้องเรียน ไม่ทราบว่า จะร้องเรียนหน่วยงานใด รู้สึกว่าขาดความเชื่อมั่นต่อหน่วยงาน เพราะร้องเรียนแล้วไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นมา และรู้สึกว่ขั้นตอนการร้องเรียนยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ในระดับสูง มากกว่า 70 %

2. ระบบการจัดการข้อมูล พบว่า สื่อจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ เป็นช่องทางที่ผู้บริโภคเข้าถึงได้มากที่สุดตามลำดับ แต่ผู้บริโภคให้ระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้านความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารและยาจากสื่อโทรทัศน์และสื่อราชการเช่นรถประชาสัมพันธ์ในระดับมากและมากที่สุด

3. การมีส่วนร่วมของชุมชนกับกิจกรรมของเทศบาลในภาพรวม พบว่า ผู้บริโภคมีระดับความพึงพอใจต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

4. ปัญหาที่พบ

4.1 ด้านอาหาร พบว่า โดยภาพรวมผู้บริโภคยังขาดความมั่นใจในความปลอดภัย คุณภาพ และราคาของผลิตภัณฑ์นี้ภาษีจากชายแดนและประสบการปัญหาในการบริโภคมากกว่าร้อยละ 60 ส่วนอาหารที่จำหน่ายริมทางเท้า ตลาดสด ห้างสรรพสินค้าและน้ำดื่มขนาด 20 ลิตร พบว่าผู้บริโภคมีความมั่นใจในความปลอดภัย คุณภาพและราคาของสินค้า ระดับปานกลางและประสบปัญหาในการบริโภคมากกว่าร้อยละ 60 เช่นกัน

4.2 ค้ายา พบปัญหาจากการบริโภคยาจากยาหนีภาษี>ยาจากตลาด>ยาจากร้านชำ>ยาจากร้านขายยา>ยาจากคลินิก>ยาจากโรงพยาบาล ส่วนความเชื่อมั่นของผู้บริโภคต่อความปลอดภัยคุณภาพและราคาจากโรงพยาบาลมากที่สุด ร้านชำ ตลาดอยู่ในระดับน้อย และจากยาหนีภาษีน้อยที่สุด อาจเนื่องจากการเข้าถึงง่ายของยาจากร้านชำ ตลาด ยาหนีภาษีทำให้ผู้บริโภคแม้ไม่เชื่อมั่นแต่ยังคงบริโภค

จากสถานการณ์ผู้บริโภคที่แสดงข้างต้น พบว่าปัญหาด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพยังมีอยู่ ดังนั้นงานคุ้มครองผู้บริโภคต้องการหน่วยงานที่จะช่วยเสริมระบบคุ้มครองผู้บริโภคให้เข้มแข็ง

2.2 หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและเครือข่ายด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล
แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 10 และ 11

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
1.สำนักงานสาธารณสุข จังหวัด สตูล(สสจ.สตูล) .. ต่อ			4. ทำข้อตกลงเรื่องการ จำหน่ายยาแก้ไอในปัญหา 4x100 กับร้านยาทั้งจังหวัด สตูลลงนามร่วมกับผู้ว่า ราชการจังหวัดและสร้าง คุณธรรมให้ร้านยา		3. การประสานงานคุ้มครอง ผู้บริโภคเพื่อไปยังอำเภอ มี ปัญหาเนื่องจากเจ้าหน้าที่ เปลี่ยนบ่อย ทำให้บางงาน ระดับจังหวัดต้องทำเอง 4. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร จะส่งข้อมูลได้เป็นเส้นตรง ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาล,ห้องสมุด, โรงพยาบาลชุมชน, สสอ. ทำให้ขบวนการเผยแพร่ฯ จริงสู่ประชาชนอาจยังไม่ ทั่วถึง,ไม่ได้รับการตอบรับ ที่ดี ตัวอย่างเช่น ทางสื่อวิทยุ สสจ. ไม่มีงบประมาณ สนับสนุน ทำให้รัฐจะแพ้ ช่องทางโฆษณาของเอกชน

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
1.สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สตูล(สสจ.สตูล) ..ต่อ					<p>5. การถ่ายโอนภารกิจพบว่า อบท. ไม่พร้อมด้านบุคลากร ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองผู้บริโภค ถ้างัดอื่นรับถ่ายโอนน่าจะชัดเจนและแก้ปัญหาได้โดยตรง เพราะการกวาดขันงานทำได้เต็มที่มากกว่า สสจ.</p> <p>6. ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย ทำให้ประเด็นปัญหาเล็กๆ ที่มีข้อมูลและควรจะแก้ปัญหาได้ แต่ไม่มีเวลาคิดวิเคราะห์ว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไรเช่น งานอาหารปลอดภัย</p>

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
2.สำนักงาน คุ้มครองผู้บริโภค จังหวัดสตูล (สคบ. สตูล)	ชั้น 3 อาคารหลังใหม่ สำนักงานจังหวัดสตูล ศาลากลางจังหวัดสตูล	1. ร้องเรียนด้วยตนเอง 2. ทำหนังสือร้องเรียนด้วยตนเองถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดสตูลในฐานะ ประธานคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคระดับจังหวัด 3. web site จังหวัดสตูล www.satun.go.th 4. ผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ว่า ราชการจังหวัด 5. ผ่านเซเว่นอิลเฟเว่น 6. สายด่วนสคบ.(ส่วนกลาง) 1166 7. ผ่านศูนย์ดำรงธรรม	1. รับเรื่องราวร้องทุกข์จาก ผู้บริโภคและให้คำปรึกษาข้อ ปัญหาแก่ผู้บริโภคในจังหวัดสตูล 2. ออกอากาศรายการวิทยุ สคบ. คลายทุกข์ ทุกวันพุธ ทางสถานี วิทยุสมท. 95.5 MHz เวลา 8.00 น.-9.00น. 3. ทำประชาสัมพันธ์ให้ ผู้ประกอบการมีความรู้เกี่ยวกับ สคบ. จัดสรรงบประมาณให้ อำเภอละ 10,000 บาท 4. ร่วมออกพื้นที่ตรวจสอบโดย คณะทำงานเช่นตรวจฉลากสินค้า ขายตรง เป็นต้น 5. จัดประชุม ประจำคณะกรรมการ 3 เดือน/ ครั้ง	1. ใช้ช่องทางที่ระบุไว้ → มี เจ้าหน้าที่รับเรื่องพิจารณาตาม ความเร่งด่วน → ส่งต่อเรื่อง เพื่อดำเนินการโดยหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง → แจ้งผลการ ดำเนินการให้ผู้เกี่ยวข้องและที่ ประชุมรับทราบ → ส่ง รายงานทุก 3 เดือน ไปยัง สคบ. ส่วนกลาง 2. กรณีร้องเรียนต้องบันทึก แบบร้องเรียนด้วยตนเองที่ สำนักงานจังหวัด จะมีบันทึก ร้องเรียนเป็นแบบฟอร์ม เดียวกันกับสคบ. ส่วนกลาง 3. การไต่ถาม เป็นใน ลักษณะไต่ถามเบื้องต้น เฉพาะราย	1. สคบ.ขาดแคลนบุคลากรที่ มีความรู้ความสามารถ โดยตรง เช่นนิติกรเพราะ ปัจจุบันจ้างในตำแหน่ง ลูกจ้างชั่วคราว ทำให้ ผู้ปฏิบัติงานขาดความมั่นคง ในการปฏิบัติงาน และเมื่อรับ เจ้าหน้าที่ใหม่ก็ต้องใช้เวลา ในการเรียนรู้ 2. เป็นงานฝาก (ความคิดเห็น ของผู้ให้ข้อมูลน่าจะมีหน่วย ที่มีผู้มีความรู้โดยตรงเช่น อัยการรับผิดชอบ) 3. ขาดการประชาสัมพันธ์ ทำให้มีเรื่องราวร้องเรียน น้อย

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
2.สำนักงานคุ้มครอง ผู้บริโภคจังหวัดสตูล (สคบ. สตูล) ต่อ..			<p>6. สัมมนาผู้บริโภค ผู้ประกอบการธุรกิจ วิทยุ ชุมชน สื่อและประชาชน ผู้สนใจ</p> <p>7. จัดงานวันคุ้มครอง ผู้บริโภควันที่ 30 เมษายน ของทุกปี โดยร่วมกันกับทุก ภาคส่วน โดยเปลี่ยนสถานที่ จัดในแต่ละปี</p> <p>8.สร้างเครือข่ายผู้บริโภค สร้างการมีส่วนร่วมนักเรียน เช่น อย.น้อย สคบ</p>		4.การดำเนินการเรื่อง ร้องเรียนจะเป็นในลักษณะ ส่งต่อให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องจัดการตามกฎหมาย ที่แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบ

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
3.สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสตูล	อ. เมือง จ.สตูล 91100	1.กล่องรับฟังความคิดเห็น 2.โทรศัพท์ 0-7471-1126-3-3-3. โทรสาร 0-7472-1359 4. เว็บไซต์ ศูนย์พาณิชย์จังหวัด www .pcoc.moc.go.th/pcocsys/mod ule.aspx?pv=91 5.เว็บไซต์ผู้ว่าจังหวัดสตูล www.satun.go.th 6.E-mail st_ops@moc.go.th 7.ร้องเรียนด้วยตนเอง	1. ร่วมกับจังหวัดสตูลจำหน่าย สินค้าธงฟ้าโดยประสานกับ พ่อค้าแม่ค้าเพื่อจำหน่ายสินค้า ราคาถูกกว่าท้องตลาด 2. ร่วมจัดนิทรรศการวัน คุ้มครองผู้บริโภค 3. ออกรายการวิทยุร่วมกับ สคบ.ในช่วงสคบ.หลายทุกซ์ ร่วมกับคณะทำงานระดับ จังหวัด 4. เป็นวิทยากรให้ความรู้ด้าน กฎหมายในเรื่องของ พรบ.ที่ เกี่ยวข้องตามสถานการณ์เช่น มี การระบาดของแชร์ข้าวสาร แชร์ ลูกโซ่ 5. ลงพื้นที่ตรวจสอบราคาและ เครื่องชั่ง	จะเป็นหน่วยรับเรื่องจาก สคบ. จังหวัดสตูล	1. ไม่มีงบประมาณของ ตนเองทำให้การดำเนินงาน เป็นในลักษณะทำงาน ร่วมกันในระดับจังหวัด 2. เจ้าหน้าที่ที่จะต้อง ประสานงานระดับจังหวัด ตัดสินใจไม่ได้เพราะไม่มี อำนาจโดยตรง 3. จำนวนบุคลากรระดับ จังหวัดน้อย และ 4. สคบ.จังหวัดส่งหนังสือ ร้องเรียนมาผิดหน่วยงาน 5. งานคุ้มครองผู้บริโภคบาง กิจกรรมไม่สามารถแก้ไขได้ ในระดับจังหวัดเอง ต้อง แก้ไขระดับประเทศเช่น ราคาขายลอตเตอรี่

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
4.สำนักงานขนส่งจังหวัดสตูล	220 หมู่ที่ 2 ถ.คลองขุด-นาแก ต.คลองขุด อ.เมือง จ.สตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเองที่ขนส่งจังหวัดสตูล 2. แจ้งที่สถานีขนส่งผู้โดยสารในจังหวัด 3. แจ้งผ่านศูนย์คุ้มครองผู้โดยสารรถสาธารณะจังหวัดสตูล 074-722344 หรือสายด่วน 1584 4.แจ้งทางจดหมาย 5. www.dlt.go.th/satunindex.php	1. รมรณรงค์ป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนจะเน้นในช่วงที่มีการใช้รถตามท้องถนนมากมายเช่นช่วงเทศกาลสงกรานต์ โดยมีการรณรงค์เพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์คุ้มครองผู้โดยสารรถสาธารณะ เพื่อสร้างจิตสำนึกในการใช้รถ เพื่อชี้เบาะแสดตามความเหมาะสมโดยใช้กุศโลบายเช่นแจกพวงกุญแจ, แจกลูกอมพร้อมแนบคำขวัญและโทษการฝ่าฝืนพรบ.จราจรทางบก พ.ศ. 2522} แจกสมุดโน้ตพร้อมเบอร์สายด่วนเป็นต้น	1.มีบันทึกรับแจ้งเรื่องร้องเรียนตามพรบ.การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ของศูนย์คุ้มครองฯ 2.ไม่ได้ระบุเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนแต่สรุปได้ดังนี้ผู้ร้องแจ้งชื่อพร้อมเบอร์โทร (กรณีให้เจ้าหน้าที่ติดต่อกลับ)พร้อมแสดงหลักฐานในการร้องเรียนเช่น ตัวหมายเลขรถ เป็นต้น ผ่านทางช่องทางร้องเรียนที่สะดวกจะมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นลูกจ้างที่ได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะเป็นผู้รับเรื่อง มีหน้าที่หลัก ในการให้ข้อเสนอแนะและชี้แจงเบื้องต้น ถ้าแก้ไขได้เองเรื่องก็ยุติ	1. ผู้ประสบเหตุอาจจะไม่แจ้งข้อมูลที่ควรแจ้งให้ทางขนส่งทราบทำให้อาจทำให้เรื่องเหล่านั้นไม่ได้รับการแก้ไข และเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ 2. อัตรากำลังเจ้าหน้าที่น้อยทำให้การติดตามดูแล ลงโทษทำได้ช้าและอาจมีข้อบกพร่องได้ 3.หมายเลขสายด่วนหรือเบอร์ตรงชัดเจนเนื่องจากTOTเชื่อมต่อระบบผิดพลาด

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
4.สำนักงานขนส่งจังหวัด สตูล (ต่อ)			<p>2. จัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานราชการอื่นเพื่อประชาสัมพันธ์ศูนย์คุ้มครองผู้โดยสารรถสาธารณะ เช่น วันเด็ก</p> <p>3. ออกรายการวิทยุร่วมกับสคบ. โดยให้ข้อมูลกรณีตัวอย่างที่ประสบปัญหาและแนวทางแก้ไข เป็นต้น</p>	<p>3.กลไกด้านการไกล่เกลี่ย ผู้ที่แจ้งเหตุมักแต่ต้องการแจ้งเหตุเพื่อกล่าวตักเตือนจนถึงการลงโทษผู้ให้บริการ โดยเหตุการณ์มักเกิดขึ้นจากการบริการที่เกิดผลคือไม่พึงพอใจ การไกล่เกลี่ยจึงแทบไม่มีแต่จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่จะคอยประสานและแจ้งกลับผลการดำเนินการแก้ไขให้ผู้รับบริการทราบตามความเหมาะสมเป็นรายๆไป</p>	

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
5.สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสตูล	ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัด (หลังใหม่) ถ.ยนตรการ กำธร อ.เมือง จ.สตูล 91000	1.ติดต่อหรือร้องเรียนด้วยตนเอง 2.ทางจดหมาย 3.www.moac-info.net/template.php?name=main&province_c=91 4. ทางโทรศัพท์074-723113 หรือ โทรสาร 074-723112	1.รณรงค์สินค้าเกษตรปลอดภัย เช่น จัดตลาดขายสินค้าเกษตรปลอดภัยทุกวัน พฤษหัตถ์ บริเวณต้นสะพาน ตายาย อ.เมือง จังหวัดสตูล 2. ประชาสัมพันธ์ จัด นิทรรศการ แจกโปสเตอร์ แผ่นพับ สำหรับประชาชนทั่วไปและผู้สนใจ 3. ร่วมรายการวิทยุกับ สคบ. จังหวัด	ไม่ชัดเจน	1. ไม่มีกฎหมายเป็น มาตรการบังคับให้สินค้าในตลาดมีความปลอดภัยเป็น รูปธรรมชัดเจน 2. สินค้าทางการเกษตรใน จังหวัดสตูลมักเป็นสินค้า ที่มาจากต่างจังหวัดเช่น จากตลาดหัวอิฐ จ. นครศรีธรรมราช เป็นต้น ทำให้ยากที่จะควบคุม 3. เดิมมุ่งเน้นงบประมาณไปที่ผู้ผลิต แต่ปัจจุบันเริ่มมุ่ง ส่งเสริมสินค้าอาหาร ปลอดภัย เช่นมุ่งมาตรฐาน การจัดการฟาร์ม

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
5.สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัดสตูล (ต่อ)					<p>4. สินค้าการเกษตรสำหรับ บริโภคในพื้นที่จังหวัดสตูล พบว่า ผู้ผลิตมีน้อยทำให้ผลิต ไม่เพียงพอต่อการบริโภคใน จังหวัด เดิมจังหวัดมีการจัด ตลาดขายสินค้าปลอด สารพิษโดยมีการใช้ชุดtest- kit ตรวจสอบอาหารก่อน นำเข้าไปในตลาดพบว่าได้รับ การตอบรับอย่างดี แต่สินค้า ที่จำหน่ายไม่เพียงพออีกทั้ง ผู้ผลิตอยู่นอกเขต(ต่างอำเภอ) เดินทางมาจำหน่ายสินค้า พบว่าไม่คุ้มทุนจึงทำให้ ตลาดต้องปิดไป</p> <p>5. ค่านิยมการบริโภคของ ผู้บริโภคไม่เปลี่ยน เช่น ยัง บริโภคของสวย</p>

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
6.สำนักงานที่ดินจังหวัดสตูล	ถ.สตูลธานี อ.เมือง จ. สตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเอง 2. จดหมาย 3. web site จังหวัดสตูล www.satun.go.th 4. ผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้ว่า ราชการจังหวัด 5. ผ่านศูนย์ดำรงธรรม 6. ทางโทรศัพท์ 074-711062 ,074-711409 และ Fax 074-723143	1. ร่วมกับสคบ.ออกรายการ วิทยุ 2.. ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่อง กฎหมายที่ดินแก่ประชาชน ทั่วไปโดยมีสื่อเป็นแผ่นพับ แจกที่สำนักงานและออก หน่วยร่วมกับจังหวัดรับ ปรึกษาปัญหาที่ดิน(จังหวัด เคลื่อนที่หมุนเวียนไปทุก อำเภอ) 3. เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ ประชาชนในเรื่องกฎหมาย ที่ดิน	ไม่ชัดเจน แต่ดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ฐานะพนักงาน เจ้าหน้าที่ เช่น กรณีมีปัญหา เรื่องที่ดินจะให้คำปรึกษา และช่วยไกล่เกลี่ยแนะนำ กรณีมีข้อพิพาทเรื่องที่ดินจะ มีการพูดคุยกันเองใน เบื้องต้น จะไม่มีการร้องเรียน	-

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
7.สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสตูล	หมู่ที่ 6 ถ.ยนตรการ ท่าพร อ.เมือง จ.สตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเอง 2. จดหมาย 3.ทางโทรศัพท์และโทรสาร 074- 722171	1. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับ มาตรฐานอุตสาหกรรม ในงาน ประจำปีจังหวัดสตูล 2. ร่วมกับคณะทำงานระดับ จังหวัดในการออกตรวจ ฉลากสินค้า 3. ออกตรวจสถานที่จำหน่าย สินค้าตามนโยบายของ สำนักงานมาตรฐาน อุตสาหกรรมเป็นครั้งคราว โดยกำหนดเป็นแผนออก ตรวจอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ตัวอย่างร้านที่ออกตรวจเช่น ร้านจำหน่ายอุปกรณ์ และ เครื่องใช้ไฟฟ้า หมวกกัน น็อก เป็นต้น	ไม่ชัดเจน เนื่องจากเป็นงาน ฝากของกระทรวง แนวทางคร่าวๆมีดังนี้ ตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อหา ต้นเหตุกรณีเป็นเรื่องที่แก้ไข ได้ → จบ แต่ถ้าแก้ไขไม่ได้ จะส่งเรื่องเข้าอนุกรรมการ ระดับจังหวัดเพื่อดำเนินการ แก้ไขต่อไป	1. งบประมาณในด้านการ คุ้มครองผู้บริโภคน้อย การ ประชาสัมพันธ์ช้า 2. ผู้บริโภคละเลยเรื่อง มาตรฐานสินค้าซึ่งอาจจะเกิด จากความไม่รู้ว่ามีผลิตภัณฑ์ใด ต้องมีมาตรฐานมารับ หรือเลือกซื้อสินค้าโดยดูด้าน ราคาเป็นหลักหรือเลือกตาม ความเคยชิน 3. เครื่องหมายมาตรฐาน อุตสาหกรรมมีขนาดเล็ก

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
8.ตำรวจภูธร จังหวัดสตูล	อ.เมือง จังหวัดสตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเองที่สำนักงานตำรวจ 2. โทรศัพท์ 074-721531	1. เป็นทีมคณะอนุกรรมทำงานด้านคุ้มครองผู้บริโภคระดับจังหวัด ร่วมประชุมกับทีมจังหวัด 2. ออกตรวจตลาดสินค้ากับทีมจังหวัด	สำหรับงานด้านคุ้มครองผู้บริโภคถือเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับงานของตำรวจเพราะภาระงานหลักของตำรวจเช่นด้านปราบปรามอาชญากรรมก็มามาก ดังนั้นปัญหาด้านการคุ้มครองผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทางแพ่ง ถ้ามีการแจ้งความก็ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะรับแจ้งหรือไม่และอาจเสนอช่องทางอื่นให้เจ้าทุกข์	มองในภาพรวมของระดับจังหวัดผู้ให้ข้อมูลในความเห็นว่าเป็น 1. งานสคบ. <i>ขาด power ในการทำงานโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน</i> (กรณีตัวอย่างที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าร่วมแล้วได้รับความร่วมมือดีคือตรวจหอพัก ตรวจตลาดราคาสินค้าแต่ถ้าพึ่งเจ้าหน้าที่ขอความร่วมมือมักไม่ได้รับความร่วมมือ เป็นต้น 2. <i>ทำงานไม่จริงจัง กรณีตัวอย่างที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนน้อย</i>

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
8.ตำรวจภูธร จังหวัดสตูล (ต่อ)					<p>3.งบประมาณในการทำงานควรกระจายให้ทั่วถึงมากกว่าการจัดอบรม เช่นอาจจะเพิ่มการออกตรวจให้บ่อยขึ้นและจัดสรรงบประมาณเป็นค่าตอบแทนเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ปฏิบัติงานเพื่อเป็นขวัญกำลังใจให้เจ้าหน้าที่</p> <p>..ข้อเสนอเพิ่มเติม..</p> <p>1.เห็นด้วยกับการจัดเครือข่ายเสนอให้มีการจัดเป็นเครือข่ายตำรวจอาสาสมัครคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อเป็นด่านหน้าในการถ่วงถ่วงปัญหาชี้แนะแนวทางประสานงานเบื้องต้น</p>

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
9. สำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดสตูล	ชั้น 2 ศาลากลางจังหวัด (หลังเก่า) ถ.ยนตรการ คำธร อ.เมือง จ.สตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเอง 2. โทรศัพท์ 074-711117 และ โทรสาร 074-722486 3. ทางจดหมายหรือ ไปรษณียบัตร 4. ผู้แสดงความ ความคิดเห็น	1. เป็นคณะทำงานคุ้มครอง ผู้บริโภคระดับจังหวัดออก พื้นที่ตรวจสอบตลาดและ ตรวจสอบเครื่องสำอางตาม ไทยธรรมประมาณ 3-4 ครั้ง ต่อปี หรือหากมีผู้แจ้ง เบาะแสการกระทำผิดก็จะ จัดเจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน ลงพื้นที่ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง 2. ประชาสัมพันธ์ ทางวิทยุ ร่วมกับ สคบ. / จัด นิทรรศการ 3. สื่อสารผ่านทางพระคุณ เจ้าเพื่อบอกกล่าว พุทธศาสนิกชนในเรื่อง คุณธรรมจริยธรรมของการ จำหน่ายสินค้า	นำบันทึกเสนอคณะกรรมการ ระดับจังหวัดเพื่อรับทราบ → แจ้งคณะกรรมการชุดที่ เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ ข้อเท็จจริง → นำเสนอข้อเท็จ จริงแก่คณะกรรมการระดับ จังหวัด ถ้าเป็นเรื่องไม่รุนแรง ก็ แค่ปราม แนะนำให้แก้ไข ว่า กล่าวดักเตือน แต่ถ้ารุนแรงขึ้นก็ จะบังคับใช้ตามพรบ.ที่เกี่ยวข้อง ต่อไป	1.งบประมาณไม่เพียงพอ 2. ผู้ขายเลียงบาลี ที่จะ ดำเนินการตามประกาศของ คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ 23 พ.ศ. 2550 เช่น ขายของดีเงินไม่สามารถ จัดพิมพ์ฉลากได้ทัน รับของ มาจากแหล่งอื่น อาจเกิด จากผู้ขายไม่ให้ความสำคัญ ของประกาศดังกล่าว และ ผู้บริโภคไม่ได้ใช้สิทธิของ ตนเองโดย เพราะคิดว่าจะ ทำบุญ 3. ผู้ขายไม่ให้ความสำคัญทำ เพิกเฉย กับพนักงาน เจ้าหน้าที่ /เจ้าหน้าที่ผู้บังคับ ใช้กฎหมาย ไม่บังคับใช้ กฎหมายในบางสถานการณ์

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
9. สำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดสตูล (ต่อ)			4. สร้างจิตสำนึกให้กับ นักเรียน นักศึกษา ชาวบ้าน เพื่อเน้นย้ำเรื่องคุณธรรม นอกจากนี้พยายามเผยแพร่ ความรู้ในเรื่องให้ชุด สังฆทานและชุดไทยธรรม เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก เพื่อพิจารณาในการเลือกซื้อ		4. คณะกรรมการโดยส่วน ใหญ่เป็นระดับหัวหน้า จึงไม่ ค่อยมีเวลาสำหรับเรื่องงาน คุ้มครองผู้บริโภคและขาด ความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง ..ข้อเสนอเพิ่มเติม.. 1. อยากเห็นระบบงาน และ งบประมาณด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภคเหมือนสสส.และมี อิสระในการทำงาน 2. ควรส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของทั้งภาคประชาชน ภาครัฐ และภาคผลิตหรือผู้ ให้บริการ 3. แจกเอกสารสำหรับ ประชาชนในเรื่องสิทธิและ การคุ้มครองที่ควรทราบ อย่างทั่วถึง

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
10. สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สตูล	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดสตูล ชั้น1 หมู่ที่ 6 ถ.ยนตรการกำธร อ.เมือง จ.สตูล 91000	1. ร้องเรียนด้วยตนเอง 2. โทรศัพท์ 074-772188	1. จัดนิทรรศการเช่น การ รณรงค์ลดภาวะโลกร้อน (Green fair)ร่วมกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 2. จัดอบรมให้ความรู้แก่ ผู้ประกอบการเช่น ระบบ คุณภาพของโรงงาน (ISO)	ไม่ได้ชัดเจน แต่จะยึดแนวทาง เดียวกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยปกติสภาอุตสาหกรรมจะทำ หน้าที่ประสาน ให้ความรู้กับ ผู้ประกอบการ ชี้แนะแนวทาง สำหรับผู้ประกอบการและ การ รวมกลุ่ม ดังนั้น กรณีมีปัญหาเจ้าหน้าที่จะ เป็นหน่วยรับเรื่องร้องเรียนเพื่อ นำเรื่องเข้าสู่การประชุมสภาฯ ตามวาระ เพื่อแจ้ง ผู้ประกอบการและดำเนินการ แก้ไข ส่วนกรณีที่เป็นเรื่องใหญ่ อุตสาหกรรมจังหวัดจะ ช่วยเหลือ	-

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
11.เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล	822 หมู่ 3 ต.กำแพง อ.ละงู จ.สตูล 91110	1. ผ่านแกนนำ, อสม, แม่บ้าน, ภาทศเครือข่าย 2. ผ่านวิทยุชุมชน 3. ผ่านเจ้าหน้าที่หรือองค์กรภาครัฐที่ประสานงานกันเช่น เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล สถานีอนามัย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	1. รณรงค์สร้างความรู้และความเข้าใจ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ แก่กลุ่มสมาชิกเครือข่ายและประชาชนทั่วไป 2. สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มต่างๆที่เป็นภาคีรวมทั้งนักเรียนในโรงเรียนและกศน. 3. รับเรื่องร้องเรียน โดยเชื่อมโยงและประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง	ไม่ชัดเจน อยู่ระหว่างจัดทำแผนผังเครือข่ายฯ เนื่องจากปัจจุบันเป็นเครือข่ายที่ทำงานหลายด้านเช่นเป็นศูนย์ประสานหลักประกันสุขภาพภาคประชาชน จังหวัดสตูล เป็นเครือข่ายลดความรุนแรงในชุมชน เป็นศูนย์ฟื้นฟูคุณภาพชีวิตชุมชน และเป็นเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล โดยขณะนี้กำลังจัดทำแผนผังความเชื่อมโยงของแต่ละงานเข้าด้วยกัน การร้องเรียน ใช้แบบฟอร์มเช่น สอบถามข้อเท็จจริง บันทึกต่างๆ เช่นเดียวกับมูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค	1. ทีมงานของเครือข่ายจะมีการหมุนเวียนสลับสับเปลี่ยนกันไป อาจเกิดจากความขัดแย้งในด้านความคิดเห็นทำให้เกิดทีมงานใหม่ๆซึ่งยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต้องการเวลาเรียนรู้งาน 2. ขาดระบบการจัดการข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดี 3. งบประมาณและกำลังคนมักได้จากการบูรณาการหลายๆงานเข้าด้วยกันไม่ได้แบ่งเนื้องานออกเป็นส่วนๆที่ชัดเจนเพราะในบางงานสามารถทำร่วมกันได้

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
12. หอการค้าจังหวัดสตูล	45/14 ถ.สตูลธานี ต. พิมาน อ.เมือง จ. สตูล 91000	1. ด้วยตนเอง 2. โทรศัพท์ 074-732191 และ โทรสาร 074-725025 3.ผ่านคณะกรรมการหอการค้า โดยตรง	1. ให้คำแนะนำปรึกษา ชี้ ช่องทางและประสาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก่ผู้มา ร้องเรียน 2. ออกรายการวิทยุร่วมกับ สคบ. ในเรื่องสัญญาซื้อขาย เป็นต้น 3. ร่วมจัดงานวันคุ้มครอง ผู้บริโภคโดยจัดสินค้าราคา ถูกจำหน่ายให้กับประชาชน เช่นข้าวสาร เป็นต้น	ไม่ชัดเจน	-

ชื่อองค์กร	สถานที่ตั้ง	ช่องทางการติดต่อ/ร้องเรียน	ภารกิจ/โครงการรอบปี ที่ผ่านมา	กลไกการดำเนินการ	ปัญหาอุปสรรค
13. องค์การบริหารส่วน จังหวัดสตูล	ถ.ยนตรการกำจร ต. คลองขุด อ.เมือง จ.สตูล 91000	1.ด้วยตนเอง 2.จดหมายมายังสำนักงาน 3. จุดร้องเรียนทุกอำเภอ(ซึ่งจะมี ตัวแทนของอบจ.อยู่รับเรื่องทุก เรื่องอำเภอละ 1 คน)	ไม่ชัดเจน	-	-
14.เครือข่ายพลังผู้บริโภค จังหวัดสตูล (สื่อ)	ร้านซามา-ซามา อ. เมือง จ.สตูล	1. คลื่นวิทยุ อสมท 95.5 MHz เวลาออกอากาศ 13.00 -14.00 น. ทุกวันอังคาร พุธ พฤหัสบดีและวัน ศุกร์ 2. ร้องเรียนด้วยตนเองที่ตั้งของ หน่วยงาน 3. ผ่าน E-mail : psan007@ gmail.com.	1. ภารกิจหลัก คือ ร่วมจัด รายการวิทยุอสมท.เพื่อชุมชน ร่วมกับคุณวิชาญ นาคบรรพต: เป็นรายการข่าวทั่วไปของใน จังหวัดสตูล 2.ร่วมกับสคบ. จัดงาน คุ้มครองผู้บริโภค	ไม่มีเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะลักษณะการทำงานเป็น รายการวิทยุจึงเป็นลักษณะ การพูดคุย	1.เครือข่ายยังตั้งแบบไม่เป็น ทางการ 2.กระบวนการทำงานยังไม่ ชัดเจน ไม่ได้เก็บข้อมูลเพื่อ รายงานใครเพราะไม่มีต้น สังกัด จึงเป็นเพียงลักษณะ การนำความรู้มาส่งต่อโดย แนะนำผ่านรายการ

ตารางที่ 11

ตารางแสดงการสรุปภารกิจ/โครงการในรอบปีที่ผ่านมาของหน่วยงาน องค์กร เครือข่ายที่ดำเนินการด้านคุ้มครองผู้บริโภค / ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงาน คุ้มครองผู้บริโภค ในจังหวัดสตูล

หน่วยงาน/องค์กร/ เครือข่าย	กลไกการดำเนินการ	ภารกิจ/โครงการรอบปีที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับ				ปัญหา/อุปสรรค ของหน่วยงานโดย สรุป
		การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร)	การเสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริโภค	การสร้างและขยาย เครือข่ายการมีส่วน ร่วม	การเฝ้าระวัง (การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ)	
สสจ. สตูล	มี/ชัดเจน	มี	มี	มี	มี	งบประมาณ/ปริมาณ บุคลากร/เผยแพร่ ข่าวสารได้โดยตรง
สคบ.สตูล	มี/ชัดเจน	มี	มี	มี	มี	คุณภาพและปริมาณ บุคลากร/มองงาน คุ้มครองฯ เป็นงาน ฝาก/ขาดการ ประชาสัมพันธ์/ อาศัยเครือข่าย ดำเนินงาน

หน่วยงาน/องค์กร/ เครือข่าย	กลไกการดำเนินการ	ภารกิจงาน/โครงการรอบปีที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับ				ปัญหา/อุปสรรคของ หน่วยงานโดยสรุป
		การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร)	การเสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริโภคร	การสร้างและขยาย เครือข่ายการมีส่วนร่วม	การเฝ้าระวัง (การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ)	
สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	มี	งบประมาณ/ปริมาณ บุคลากร/ขาดอำนาจใน การปฏิบัติ/ปัญหาเชิง ระบบ
สำนักงานขนส่ง จังหวัดสตูล	มี/ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ปริมาณบุคลากร/ ช่องทางสื่อสารขัดข้อง/ ผู้บริโภครไม่พิทักษ์สิทธิ
สำนักงานเกษตร และสหกรณ์ จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	กฎหมายมีช่องโหว่/ ค่านิยมการบริโภคร/ สินค้านอกเขตควบคุม ยาก

หน่วยงาน/องค์กร/ เครือข่าย	กลไกการดำเนินการ	ภารกิจงาน/โครงการรอบปีที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับ				ปัญหา/อุปสรรค ของหน่วยงานโดย สรุป
		การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร)	การเสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริโภคร	การสร้างและขยาย เครือข่ายการมีส่วนร่วม	การเฝ้าระวัง (การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ)	
สำนักงานที่ดิน จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-
สำนักงาน อุตสาหกรรม จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	มี	งบประมาณ/ ผู้บริโภครไม่ทราบ สิทธิ/ปัญหาเชิง ระบบ
ตำรวจภูธร จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	มี	มองงานคุ้มครองว่า ขาดpower / งบประมาณ/ผลงาน ไม่ชัดเจน

หน่วยงาน/องค์กร/ เครือข่าย	กลไกการดำเนินการ	ภารกิจงาน/โครงการรอบปีที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับ				ปัญหา/อุปสรรค ของหน่วยงานโดย สรุป
		การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร)	การเสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริโภคร	การสร้างและขยาย เครือข่ายการมีส่วน ร่วม	การเฝ้าระวัง (การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ)	
สำนักงาน พระพุทธศาสนา จังหวัดสตูล	มี/ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	มี	บุคลากรขาดความ เชี่ยวชาญ /กฎหมาย มีช่องโหว่
.สภาอุตสาหกรรม จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-
เครือข่ายคุ้มครอง ผู้บริโภค จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	บุคลากรมีหลาย หน้าที่/งบประมาณ
หอการค้า จังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	มี	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-

หน่วยงาน/องค์กร/ เครือข่าย	กลไกการดำเนินการ	ภารกิจงาน/โครงการรอบปีที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับ				ปัญหา/อุปสรรค ของหน่วยงานโดย สรุป
		การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร)	การเสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริโภคร	การสร้างและขยาย เครือข่ายการมีส่วน ร่วม	การเฝ้าระวัง (การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ)	
องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสตูล	ไม่ชัดเจน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-
เครือข่ายพลัง ผู้บริโภคจังหวัด สตูล (สื่อ)	ไม่ชัดเจน	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	-

จากตารางที่ 10 และตารางที่ 11 พบว่า การทำงานด้านคุ้มครองผู้บริโภคของแต่ละหน่วยงาน ส่วนใหญ่เป็นการทำงานตามหน้าที่และกรอบภารกิจของหน่วยงาน โดยในระดับจังหวัด มีคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล (สคบ.สตูล) รับผิดชอบโดยตรงและยังทำหน้าที่เป็นหน่วยประสานงานการจัดการเรื่องร้องเรียนให้หน่วยงานอื่น แต่ยังมีข้อจำกัดในเรื่องการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการทำงานคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้นทำให้การเชื่อมประสานการทำงานคุ้มครองผู้บริโภคในจังหวัดจึงยังมีข้อจำกัด

หน่วยงานที่มีกลไกการทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคที่ชัดเจนคือ สคบ.สตูล, สจ.สตูลสำนักงานขนส่งจังหวัดสตูล,สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล ทุกหน่วยงานที่ให้ข้อมูลมีช่องทางให้ติดต่อ/ ร้องเรียน

พิจารณาจำนวนเรื่องร้องเรียน (ภาคผนวก 4) จากข้อมูลที่ได้พบว่า
 เรื่องร้องเรียนในปี2549 มีทั้งสิ้น 13 เรื่อง ร้องเรียนถึงสำนักงานสาธารณสุข 6 เรื่อง (46%)
 เรื่องร้องเรียนในปี2550 มีทั้งสิ้น 47 เรื่อง ร้องเรียนถึงสำนักงานสาธารณสุข 6 เรื่อง (12.8%)
 พบว่าเรื่องร้องเรียนจากสำนักงานขนส่งจังหวัดสตูลมีมากที่สุดคือ 18 เรื่อง (38.3%)
 เรื่องร้องเรียนในปี2551 มีทั้งสิ้น 38 เรื่อง ร้องเรียนถึงสำนักงานสาธารณสุข 4 เรื่อง(10.5%) มีอีก4 เรื่อง(10.5%)เป็นเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับยาและเครื่องสำอางแต่ผู้บริโภคร้องเรียนผ่านเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล และเรื่องร้องเรียนจากสำนักงานขนส่งจังหวัดสตูลมีมากที่สุดคือ 14 เรื่อง (36.8%)

อภิปรายผล

หน่วยงาน องค์กร เครือข่าย ที่ดำเนินการด้านคุ้มครองผู้บริโภคในจังหวัดสตูลกับความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการรับการถ่ายโอนภารกิจ

ด้านโครงสร้างและการจัดการภายในของเทศบาล

- 1.การจัดการข้อมูล (การผลิตสื่อ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร) ทุกหน่วยงานดำเนินการในเรื่องนี้มากน้อยแตกต่างกันไป ดังนั้น เทศบาลเมืองสตูลสามารถประสานในเรื่องข้อมูลที่เป็นประโยชน์และน่าเชื่อถือ สื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์จากทุกหน่วยงานได้
- 2.แต่ละหน่วยงานมีบุคลากรที่รับผิดชอบงานเฉพาะ ดังนั้นเทศบาลสามารถขอสนับสนุนบุคลากรในการร่วมดำเนินการกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องได้โดยเช่นการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนภารกิจการเสริมสร้างศักยภาพผู้บริโภคเพราะเกือบทุกหน่วยงานหน่วยงานดำเนินการ(ยกเว้นตำรวจภูธรจังหวัดสตูลและสภาอุตสาหกรรมจังหวัดสตูลที่ไม่มีข้อมูล) มีกิจกรรมเช่นสลับหมุนเวียนกันออก

ราชการวิทยุกับสคบ.สตูล มีการให้ความรู้แก่ประชาชนเฉพาะกลุ่ม ร่วมจัดงานวันคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น ดังนั้นเทศบาลเมืองสตูลน่าจะร่วมเป็นภาคีเครือข่ายกับหน่วยงานเหล่านี้เพื่อลดปัญหาบุคลากรไม่เพียงพอในการทำงานเพราะการทำงานด้านนี้อาจต้องการองค์ความรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้มแข็งและเข้าใจในสิทธิ

3.งบประมาณเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นและเป็นข้อจำกัดในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคแทบทุกหน่วยงาน ดังนั้นงบประมาณที่จะสนับสนุนในกิจกรรมที่เทศบาลจะดำเนินงานอาจต้องใช้งบประมาณของเทศบาลเป็นหลัก

ด้านสังคมและการเมือง

1. เทศบาลเมืองสตูลสามารถร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการทำงานกับทุกหน่วยงาน องค์กร เครือข่ายที่ดำเนินการด้านคุ้มครองผู้บริโภคในจังหวัดสตูล เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ในการทำงานคล้ายกันแต่อาจต่างกันที่บริบทของแต่ละองค์กร หากเทศบาลจะดำเนินการด้านนี้ภาคีเดิมคือ สสจ.สตูลอาจไม่เพียงพอในการดำเนินงานตามภารกิจและแก้ไขปัญหาให้แก่ผู้บริโภค ดังนั้นกิจกรรมที่เทศบาลได้ดำเนินการคือการเฝ้าระวัง(การตรวจสอบ ควบคุม กำกับ) เช่น ตลาดสดน่าซื้อ การเฝ้าระวังตรวจสอบสารปนเปื้อน ตรวจสอบขายของชำการตรวจร้านอาหาร อาจพิจารณาหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการอยู่เดิมทั้ง สคบ.สตูล, สสจ.สตูล,สำนักงานพาณิชย์จังหวัด,สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, ตำรวจภูธรจังหวัด สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล หรือเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคจังหวัดสตูล เข้าร่วมเป็นภาคีกับเทศบาลหรือประสานความร่วมมือเฉพาะกิจ

ด้านระบบคุ้มครองผู้บริโภค

1.หน่วยงานที่มีกลไกการทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคที่ชัดเจนคือ สคบ.สตูล, สสจ.สตูล, สำนักงานขนส่งจังหวัดสตูล,สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสตูล ส่วนหน่วยงานที่กลไกการทำงานด้านนี้ไม่ชัดเจนแต่มีความสำคัญในการเข้าถึงของผู้บริโภคคือ เครือข่ายสื่อสารมวลชน (เทศบาลเมืองสตูลมีนักวิชาการประชาสัมพันธ์ซึ่งมีระบบการทำงานติดต่อประสานกับสื่อมวลชนแขนงต่างๆอยู่เป็นทุนเดิม) ซึ่งระบบคุ้มครองผู้บริโภคที่ต้องการจากหน่วยงานเหล่านี้คือ กลไกที่เกี่ยวข้องกับสิทธิผู้บริโภค หากเทศบาลดำเนินการตามภารกิจคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีช่องทางในการรับเรื่องราวร้องเรียนด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพเพราะเป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค และเปิดโอกาสให้ผู้บริโภคใช้สิทธิ ประชาชนสามารถร้องเรียนผ่านศูนย์ร้องเรียนทาง website ของเทศบาล, มีช่องทางด่วนผ่านเบอร์โทรศัพท์ของเทศบาล, มีกล่องรับฟังความคิดเห็นทั้งในชุมชน

และในตลาดสด นอกจากนี้ยังต้องกำหนดแนวทางรับเรื่องและแนวทางแก้ไขเพิ่มเติม โดยอาจประยุกต์/ปรับใช้แนวทางของสจ.สตูลในระยะเริ่มต้น และมีการประชาสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

2.3 ข้อมูลทุนทางสังคมสภาพแวดล้อมวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ทุนทรัพย์ในพื้นที่

ข้อมูลที่แสดงนำมาจากข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ส่วนที่3 ความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (บางส่วนของตอนที่4 ในมุมมองของผู้ให้ข้อมูล) ดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลและการนำมาใช้ประโยชน์

“เรามีสภาพเมืองที่มีความเป็นธรรมชาติอยู่เยอะเช่น มีเขาอยู่ใจกลางเทศบาล มีแม่น้ำอยู่สองด้านของเทศบาลซึ่งเป็นแนวเขต มีสวนสาธารณะอยู่ใจกลางเทศบาล มีสนามกีฬาอยู่ทางตะวันออกของเทศบาลซึ่งเป็นสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน นำมาใช้ประโยชน์คือสวนสาธารณะเราก็จะมีสวนสุขภาพอยู่ภายใน สนามกีฬามีความเป็นมาตรฐานในการจัดกีฬาหลายๆชนิด” (E3)

“มองในภาพรวมแล้วดี ในเขตเทศบาลบ้านเราไม่ค่อยมีโรงงาน มลพิษไม่มี อากาศต่างๆมันเป็นธรรมชาติ ลมพัดสบายเป็นไปตามฤดูกาล มีป่าไม้สมบูรณ์ ป่าชายเลนติดอันดับของภาคใต้ มีเกาะแก่งมากมาย น่าอยู่อาศัย ถ้ามองในมุมสูงยังเห็นต้นไม้ยังเยอะแม้อยู่ในเขตเทศบาล” (E2)

“เทศบาลสตูลเป็นพื้นที่ติดทะเล มีอาหารทะเลสดและเพียงพอต่อการรับประทานในชุมชน แต่สินค้าเกษตรจะไม่เพียงพอต่อการบริโภคไม่เฉพาะแต่ในเขตเทศบาลเท่านั้นแต่ต้องนำเข้ามาทั่วทั้งเขตจังหวัด สำหรับเนื้อสัตว์จะมีโรงฆ่าสัตว์ของเทศบาลเนื้อที่ผ่านการดีตราจะผ่านการตรวจของสัตวแพทย์แล้ว” (E4)

“มีป่าไม้ แหล่งน้ำที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ในบางส่วนบางจุด นำมาใช้ประโยชน์โดยมีการจัดสรรพื้นที่ว่างเป็นสวนสาธารณะ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นสถานที่ออกกำลังกาย จัดภูมิทัศน์ในสวยงาม” (w1)

“เทศบาลมีลำคลองไหลผ่าน มีป่าชายเลน ชาวบ้านจะดูแลช่วยกันดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม

เขาโตะพญาวัง และสวนสุขภาพอยู่ด้านหลังในเขตเทศบาล แต่การนำมาใช้ประโยชน์ยังไม่ชัดเจน ในการนำมาใช้สักเท่าไร อาจทำให้จุดนี้กลายเป็นแหล่งมั่วสุมได้ นอกจากนี้บางครั้งผู้บริหารอาจรองงบประมาณจึงทำให้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ทรุดโทรมลงไปได้ซึ่งมองว่าการรณรงค์ในเรื่องของ สิ่งแวดล้อมเทศบาลยังไม่ได้เน้นสักเท่าไร แต่มองว่าชุมชนเขาจะลุกขึ้นมาต่อสู้มากกว่า(อาจได้รับ เงินสนับสนุนมาจากแหล่งอื่น)ส่วนการนำมาใช้คือ ชาวบ้านเขาได้ใช้กับการดำเนินชีวิตของเขาอยู่ แล้ว เช่นหาปลา ใช้น้ำในการดำเนินชีวิต” (w3)

“มีเขาโตะพญาวังในเขตเทศบาล ใช้พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกายได้มีลำคลอง ไหลผ่าน ในชุมชนหลังห้องสมุดก็พัฒนาเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ จัดกิจกรรม มีพายเรือคายัก ชุมชนบ้านหัวทางก็มีพายเรือชมป่าชายเลน” (w4)

เทศบาลเมืองสตูลมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์(ยังมีความเป็นธรรมชาติไม่ ว่าจะเป็นเขา แม่น้ำ คลองไหลผ่าน มีป่าชายเลน มีลมพัดตามฤดูกาล มลพิษทางอากาศน้อย) มีผลทำ ให้เทศบาลใช้ทรัพยากรของเทศบาลสำหรับแก้ปัญหาไม่มากนักเช่น ปัญหาความยากจน ขาดแคลน ในการดำเนินชีวิตของประชาชน เทศบาลจึงมีข้อได้เปรียบและโอกาสที่เทศบาลจะดำเนินงานตาม ภารกิจจึงมีความเป็นไปได้สูง

2. วัฒนธรรมประเพณี/ประวัติศาสตร์ที่เอื้อการมีสุขภาพที่ดีของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลและ การนำมาใช้ประโยชน์

“ชุมชนมีความหลากหลายต่างศาสนาเช่นมุสลิม ก็จะเน้นเรื่องความสะอาดในการ ปฏิบัติศาสนกิจ การฆ่าสัตว์มีลักษณะที่เอื้อต่อการประกอบอาหาร เช่นเลือดไม่ทาน คิดว่าเป็นความ เชื่อที่สอดคล้องต่อการส่งเสริมสุขภาพ,เทศกาลกินเจ เทศบาลก็สนับสนุน เป็นการส่งเสริมสุขภาพ ไม่ทานเนื้อสัตว์” (E3)

“คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีนะ ยังชมเชยอยู่และก็เป็นนโยบายของท่านนายกด้วยว่าที่มรดก ตกทอดมาจากปู่ย่าตายายของเราคือความสามัคคีในคำพูด ณ วันนี้ สมัยก่อนคือความสามัคคีอยู่ ร่วมกันได้ ทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม มีความเอื้ออาทรกันมาตั้งนานแล้ว ในวันนี้ก็อยู่อย่างนี้ เราเลยไม่ มีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น การปลุกกระดมที่ผ่านมาก็มีแต่เรายังมีความสามัคคีกันจาก วัฒนธรรมดั้งเดิม การแต่งงานก็รวมกันได้หมด ไม่มีการแบ่งแยก ใจดี ไม่ระแวงซึ่งกันและกัน” (E2)

“มีของดีประจำจังหวัด เช่น โรตีสี, แกงตอเมะ (แกงที่มีปลาและเครื่องเทศ) ซึ่งใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเช่นปลาทะเล” (E4)

“ทำให้คนในพื้นที่ที่มีความรักความผูกพัน ความร่วมมือ ไม่มีความแตกแยก เพิ่มความสามัคคี ที่จัดเป็นประจำเช่นการเข้าสู่ันต์หมู่ ประเพณีถือศีลคอกของเทศบาล ประเพณีวันสงกรานต์ ประเพณีกินเจ เมื่อถึงช่วงของแต่ละประเพณี ก็จะมีการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ ให้ทั่วถึงทุกกิจกรรม” (W1)

“มองการมีสุขภาพดีรวมถึงสุขภาพจิตด้วย ความสามัคคีของชุมชน มีการเข้าสู่ันต์หมู่ ซึ่งเทศบาลให้ความสำคัญ ส่วนที่ชุมชนทำให้เกิดขึ้นจะมีวันกวนกระยาสารของอิสลาม คล้ายๆเอาเมล็ดถั่วมารวมกันในกระทะแล้วกวน ซึ่งชาวบ้านก็จะมารวมกัน เหมือนคำว่าหม้อบ้านตัวเองมาช่วยกันทำ ซึ่งจะเด่นที่ชุมชนบ้านหัวทางอาจจะทำที่โรงเรียนหรือมัสยิด มีเทศกาลการถือศีลคอก เทศกาลลอยกระทง เข้าพรรษา สงกรานต์ เทศกาลกินเจ โดยเอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีคือทำให้มีความสามัคคีร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน บางครั้งอาจมองเหมือนต่างคนต่างอยู่แต่เมื่อถึงช่วงเทศกาลก็จะพร้อมเพรียงกันมาร่วมงาน เช่นนุ่งขาวห่มขาวในช่วงเทศกาลกินเจ คนอิสลามก็แต่งชุดสวยงามตามเทศกาล เป็นต้น” (W3)

เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ทำให้การทำงานอาจจะต้องใช้รูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เช่น สังคมของมุสลิมอาจจะต้องเชื่อมร้อยการทำงานกับบริบทของศาสนา ผู้นำศาสนาเข้ามาช่วยในการดำเนินงานตามภารกิจภายใต้ที่ได้รับ

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เอื้อการมีสุขภาพที่ดีของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลและการนำมาใช้ประโยชน์

“ถ้าเรามองถึงพี่น้องชุมชนเช่นที่บ้านหัวทาง โลกพยอมเขาก็ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีอาชีพประมงเขาก็ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเช่นอุปกรณ์ดักจับสัตว์น้ำในการทำมาหากินเช่นตกปู ออกไปเดี๋ยวเดี๋ยวก็ได้ปู หอยกลับมาในชุมชนนอกรายยังเห็นอยู่ แต่ในเมืองเหมือนเป็นย่านธุรกิจไปแล้ว” (E2)

“เรื่องของการประมงพื้นบ้านมีการรวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ” (W1)

จังหวัดสตูลมีความหลากหลายทางภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่ไม่เด่นชัด เช่น มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการประกอบอาชีพแต่ละประเภทในเรื่องอาหาร สมุนไพร แต่ไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้น

มาเพื่อการประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย หากเทศบาลต้องการใช้ทุนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจจะต้องใช้ความพยายามในการเชื่อมต่อกับเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านี้เป็นอย่างมากและอาจจะต้องใช้เครือข่ายเดิมที่เทศบาลเคยทำงานร่วมกันเช่น กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมป่าชายเลนบ้านหัวทาง เป็นฐานในการทำงานต่อไป

4.ระบบเศรษฐกิจที่เอื้อการมีคุณภาพที่ดีของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองสตูลและการนำมาใช้ประโยชน์

“คนทั่วไปในสตูลค่อนข้างฐานะดี คือไม่อด มีเงินมีทองจากการทำมาหากิน การว่างงานน้อยส่วนหนึ่งอาจเกิดจากรายได้ที่ใกล้เคียง ถ้าเรามองในความพอเพียงคิดว่าอยู่ได้สบายมาก” (E2)

“คนในเขตเทศบาลไม่ได้ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ๆ จะทำกินในหมู่ กลุ่มของตนเอง ไม่ได้ครอบคลุมทั้งเขตเทศบาล” (E3)

“ส่วนใหญ่ของคนในชุมชนมีฐานะดี มีทั้งการประมงและสวนยาง ตรงนี้อาจทำให้มีโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าที่มีคุณภาพดีกว่าคนฐานะรองลงมา” (E4)

“คนในพื้นที่ มีคางว่างงานน้อยเนื่องจากมีหลากหลายอาชีพในพื้นที่ที่จะทำได้ไม่ว่าจะเป็นการค้าขาย รับจ้าง การเกษตร การประมง ทำให้ถ้าประเมินรายได้ของคนในเขตเทศบาลอยู่ในช่วงปานกลางถึงดี คางน้อยมากที่มีความเป็นอยู่แบบอัตคัดขัดสน ไม่มีจะกิน บางคนทำสวนในพื้นที่ก็จะมีเวลาว่างที่จะค้าขายหารายได้เพิ่มได้” (W1)

“คนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย ประมงเพราะชุมชนติดลำคลอง ป่าชายเลน คนในพื้นที่ไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการว่างงาน มองว่าคนที่ค่อนข้างลำบาก ยากจนไม่ใช่คนพื้นเพ จังหวัดสตูล ความเป็นอยู่โดยส่วนใหญ่ก็จะอยู่ได้พอมีพอกิน ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีแค่ไหนอยู่แค่นั้น มีอาชีพทำได้ตลอดไม่ตกงาน” (W3)

“มีการปลูกพืชผักผลไม้ เลี้ยงสัตว์พอกินในครอบครัวมีเหลือก็นำมาขาย” (W4)

ระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไปคนในพื้นที่พอมีพอใช้มีรายได้จากการค้าขาย รับจ้าง ทำสวน ทำประมง เนื่องจากเศรษฐกิจของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ไม่เดือดร้อน การที่เทศบาลจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนไม่น่าจะเป็นเรื่องที่ยากเพียงแต่ต้องทำให้ชุมชนมีความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องสิทธิผู้บริโภค

อภิปรายผล

เทศบาลเมืองสตูลมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไป คนในพื้นที่พอมีพอใช้มีรายได้จากการค้าขาย รับจ้าง ทำสวน ทำประมง เศรษฐกิจของประชาชน ในเขตเทศบาลอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ไม่เดือดร้อน ทำให้เทศบาลสามารถประหยัดการใช้ทรัพยากร ของเทศบาลสำหรับแก้ปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาความยากจน ความขาดแคลนในการดำเนินชีวิตของ ประชาชน จากความหลากหลายทางด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ การทำงานอาจจะ ต้องใช้รูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เช่น สังคมของมุสลิมอาจจะต้องเชื่อมร้อยการทำงานกับบริบท ของศาสนา ผู้นำศาสนาในการเข้ามาช่วยเสริมการดำเนินงานตามภารกิจ แม้ว่าเทศบาลมีความ หลากหลายทางภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่ไม่เด่นชัดและไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อการประยุกต์ใช้อย่าง แพร่หลาย แต่หากเทศบาลต้องการใช้ทุนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจจะต้องใช้ความพยายามใน การเชื่อมต่อกับเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านี้เป็นอย่างมากและอาจจะต้องใช้เครือข่ายเดิมที่เทศบาล เคยทำงานร่วมกันเป็นฐานในการทำงานต่อไป

โดยภาพรวมเทศบาลเมืองสตูลมีทุนทางสังคมพอสมควรสามารถนำมาใช้เป็นฐาน ของการพัฒนาาระบบคุ้มครองผู้บริโภคได้ไม่ยากนักซึ่งทุนทางสังคมเหล่านี้ก็จะมาช่วยเติมความ พร้อมของเทศบาลได้

2.3 ศักยภาพของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลและการสนับสนุนจากส่วนกลาง

1. ขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากสสจ.ให้แก่เทศบาล : มีเชิญเจ้าหน้าที่ของเทศบาล อบต.ที่ รับผิดชอบงานคุ้มครองผู้บริโภคประชุมเตรียมความพร้อม ตั้งแต่มีการถ่ายโอนภารกิจมาตั้งแต่ ประมาณปี 47 “ในระยะแรกเราเองก็ยังไม่ชัดเจนว่า จะไปทำอะไรบ้างและดำเนินการต่อไป อย่างไร แต่ว่าหลังจากนั้นเราก็จะประสานกับสสจ.ไปยังเทศบาลแต่ละแห่งก็จะมีกิจกรรมของ การเผยแพร่ การตรวจเฝ้าระวัง เป็นต้น” หัวข้อในการจัดประชุม “จะมีการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในเรื่องของ พรบ.อาหาร หรือพรบ.อื่นๆที่เกี่ยวข้องที่ต้องไปดำเนินการ ต่อ โดยอย.จะให้งบประมาณในการจัดประชุม รายละเอียดของเนื้อหาที่จะจัดประชุมแก่สสจ. ต่อมาในปีงบประมาณ 2551 อย.เชิญทางเทศบาลประชุมโดยตรง(เน้นเฉพาะเทศบาลเมือง) โดย อย.เชิญเจ้าหน้าที่จากกลุ่มงานฯด้วย”

2. ลักษณะการทำงานกับเทศบาล : “เป็นไปในลักษณะให้เทศบาลช่วยประสานพื้นที่ ขอสนับสนุนบุคลากร เก็บตัวอย่างอาหารในเขตรับผิดชอบของเทศบาล ส่วนกิจกรรมอย่างอื่นเช่นในเรื่องของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การพัฒนาศักยภาพผู้บริโภครวม ยังไม่ชัดเจน”

3. กิจกรรมตามภารกิจถ่ายโอน : ยังไม่ชัดเจน

“ที่ผ่านมาเราไม่ได้เน้นในเรื่องของ 4 กิจกรรมที่เป็นภารกิจถ่ายโอนไปให้ชัดเจน อาจจะทำให้เป๋ไปเป๋มา”

“เทศบาลไม่ได้มีโครงการหรือประสานว่าเขาต้องการข้อมูลหรือสิ่งที่ต้องการความช่วยเหลือแค่ไหน แต่ถ้าเขามีกิจกรรมในการทำงานแล้วขอสนับสนุนมาเช่น วิทยากร หรือ ข้อมูล แบบนั้นก็จะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน”

“ในเรื่องอื่นๆ เช่นการพัฒนาศักยภาพที่เขาจะต้องไปหาเครือข่ายนี้อาจจะไม่ได้พูดถึงสักเท่าไร และสสจ.เองก็ไม่ได้เป็นพี่เลี้ยงในเรื่องอื่นๆเหล่านี้ว่าควรมีรูปแบบอย่างไรบ้าง แล้วในเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารเรารู้สึกว่าทางเทศบาลแต่ละแห่งก็ไม่ได้ respond อะไรเรากลับมา”

4.อำนาจหน้าที่ที่ถ่ายโอนให้แก่เทศบาล : “ส่วนใหญ่ไม่มีการตอบสนองกลับมา”

5.การประเมินผลกิจกรรมตามภารกิจถ่ายโอน : “ยังไม่ได้ประเมินถึงภารกิจในการถ่ายโอนอื่นๆ ยกเว้นในเรื่องของการเก็บตัวอย่างตรวจสอบปนเปื้อน”

6.สมรรถนะหรือศักยภาพของสสจ.

6.1 งบประมาณ : “ไม่ได้แยกมาเฉพาะ มีเฉพาะงบประมาณสำหรับการจัดอบรมเทศบาล อบต.เขาแยกมานะ ส่วนงบดำเนินการอื่นไม่มี”

6.2 บุคลากรของสสจ. : ปัจจุบันมีเภสัชกร 1 คน ที่รับผิดชอบเฉพาะ “คิดว่าบุคลากรของเราก็คงพร้อมที่จะดำเนินงาน มีความรู้ ประสบการณ์และจะมีการศึกษาดูงานด้านนี้ในปี 52”

6.3 อุปกรณ์ เครื่องมือ สื่อที่จำเป็น : เช่น test kit มีเพียงพอตามแผนประจำปีของสสจ. / สื่อที่ได้รับสนับสนุนมาจากอย. พร้อมทั้งจะกระจายให้แก่เทศบาล

7.ความชัดเจนในการถ่ายโอนภารกิจจากอย.ผ่านมายังสสจ.เพื่อมอบภารกิจแก่เทศบาล : “เวลาอย.พูดมาถึงการถ่ายโอนภารกิจ ไม่ได้เน้นย้ำในประเด็นหลักๆ จังหวัดเองก็ไม่ได้มองเห็นภาพว่าจังหวัดต้องไปจ้ำจี้จ้ำไช ว่าเขาต้องทำแผนในแต่ละภารกิจอย่างไร การถ่ายทอดอาจจะมาหยุดชะงักที่สสจ.เสียก็ได้ในบางส่วน ในบางแห่งที่เจ้าหน้าที่เขาอาจจะมองเห็นภาพเขาอาจจะทำได้เลย แต่ในขณะที่ที่นี้เราก็จะแค่ประสานในเรื่องของการตรวจสอบปนเปื้อน ส่วนในเรื่องของกิจกรรมอย่างอื่นเราก็ไม่ได้นึกภาพไปถึงนั้น” นโยบายของอย.ในการถ่ายโอนภารกิจที่ให้กับ

จังหวัดยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องของประเด็นหลักในการถ่ายโอนภารกิจ การติดตามและ ประเมินผล

8. ข้อเสนอแนะในการถ่ายโอนภารกิจ :

8.1“ถ้าหน่วยงานระดับบน เช่น อปท. สามารถกำหนดให้กิจกรรมพวกนี้เป็นตัวชี้วัดของ เทศบาล จะทำให้การถ่ายโอนภารกิจให้สำเร็จได้”

8.2“จากโครงสร้างองค์กรและภารกิจในส่วนของ การประสานรัฐและท้องถิ่นจะเห็นว่าควรมีการเพิ่มบทบาทการคุ้มครองผู้บริโภคในภาคท้องถิ่นแต่เนื่องจากไม่ได้กำหนดเป็นบทบาทหรือ ภารกิจของท้องถิ่นจึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้สนใจดำเนินการในกิจกรรมคุ้มครอง ผู้บริโภค ทำให้ขาดความต่อเนื่องในส่วน ของท้องถิ่นไป”

อภิปรายผล

กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล มีโครงสร้างการทำงานและกำหนดหน้าที่เกี่ยวกับภารกิจถ่ายโอนไว้ชัดเจนคือ ประสานองค์กรท้องถิ่นให้มีการ ควบคุมสิ่งแวดล้อม และดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่น โดยสนับสนุนการดำเนินงาน คุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่นและกำกับ การดำเนินงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ปัจจุบันสสจ.สตูลมี บุคลากรที่มีประสบการณ์รับผิดชอบภารกิจ และบุคลากรในฝ่ายทุกคนรับทราบภารกิจถ่ายโอน ทั้งนี้มีการจัดอบรมฟื้นฟูให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานที่รับผิดชอบงานในส่วน ของท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี การประสานงานกับบุคลากรระดับปฏิบัติงานของเทศบาลมีทั้งแบบเป็น ทางการและกึ่งทางการ

สิ่งที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล พร้อมทั้งจะ สนับสนุนให้แก่เทศบาล ได้แก่

1.สนับสนุนด้านวิชาการ ได้แก่ การอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามพรบ. อาหาร ยา เครื่องสำอางและพรบ.อื่นๆที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภครับผิดชอบหากมีเทศบาลต้องการ ดำเนินการเนื่องจากกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคมีความพร้อมด้านบุคลากรที่มีความรู้ และ ประสบการณ์ อีกทั้งมีศักยภาพพร้อมประสานงานเรื่องวิทยากรเฉพาะจากหน่วยงานระดับเดียวกัน หรือระดับสูงกว่า นอกจากนี้ยังสามารถสนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร แผ่นพับ สื่อสำหรับเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคได้รับสนับสนุนมาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา

- 2.สนับสนุนด้านการปฏิบัติการ ทำงานเป็นระบบเครือข่ายเนื่องจากกิจกรรมในปัจจุบันเทศบาลเมืองสตูลดำเนินการไม่ว่าจะเป็นเก็บตัวอย่างอาหารสดเพื่อตรวจวิเคราะห์สารปนเปื้อน งานอ้อยน้อยในโรงเรียนจะร่วมกันดำเนินการตามแผน ปฏิบัติงานของกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค
- 3.สนับสนุนด้านอื่นๆ ได้แก่ งบประมาณในการเก็บตัวอย่าง อุปกรณ์ เช่นชุดตรวจสารปนเปื้อนซึ่งเป็นงบประมาณทำกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคตั้งไว้(กรณี เทศบาลยังไม่มีความพร้อม)

สิ่งที่กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่ได้สนับสนุนแก่เทศบาลเมืองสตูลอย่างเป็นรูปธรรมคือ กิจกรรมในเรื่องของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์, การพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค, ขาดการประเมินผลการทำงานและการถ่ายทอดร่วมกันกับเทศบาล ดังนั้นการสนับสนุนและติดตามตรวจเยี่ยมจากส่วนกลางร่วมด้วย น่าจะช่วยเติมเต็มภารกิจแก่เทศบาลได้

โดยสรุป สสจ.สตูลพร้อมที่จะสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจแต่ที่ผ่านมาประสบปัญหาด้านความชัดเจนของนโยบาย กิจกรรมและการประเมินผลจากส่วนกลาง ทำให้ที่ผ่านมากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลดำเนินการได้โดยเน้นภารกิจถ่ายโอน เฉพาะงานเฝ้าระวังเนื่องจากอ้อย.ได้เพิ่มบทบาทแก่เจ้าหน้าที่เทศบาลด้านอาหาร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพรบ.อาหาร กิจกรรมที่ดำเนินการจะมีในเรื่องของการเก็บตัวอย่างอาหารปลอดภัยตรวจสอบสถานประกอบการ กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคก็ยังคงเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินกิจกรรมทั้งจัดสรรงบประมาณ บุคลากร แผนงานโครงการต่างๆ นอกจากนี้การดำเนินงานที่ผ่านมาสสจ.จะประสานงานกับผู้ปฏิบัติงานโดยตรง ทำให้ขาดความเชื่อมโยงกับระดับนโยบายจึงทำให้ภารกิจถ่ายโอนยังดำเนินไปได้เพียงบางภารกิจเท่านั้น

ตารางที่ 12 สรุปข้อมูลสภาพแวดล้อมต่อความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ปัจจัยอัน เนื่องมาจาก สภาพแวดล้อม	การถ่ายโอนภารกิจ			
	การจัดการข้อมูล ด้านผลิตภัณฑ์ สุขภาพ	การเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพ ผู้บริโภค	การเสริมสร้างและ ขยายเครือข่าย	การเฝ้าระวัง
1.สถานการณ์ คุ้มครองผู้บริโภค ด้านอาหารและยา	(+) ผู้บริโภคเชื่อถือ ข้อมูลด้านอาหาร และยาจากสื่อ โทรทัศน์และรถ ประชาสัมพันธ์(สื่อ ทางราชการ) (+)ผู้บริโภคให้ ระดับความพึงพอใจ ปานกลางต่อองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	(+/-) ผู้บริโภคไม่ ทราบสิทธิ,ไม่กล้า ร้องเรียน	-	(+/-)ด้านอาหารและ ยา ผู้บริโภคยังขาด ความเชื่อมั่นและ ประสบปัญหาความ ปลอดภัย คุณภาพ และราคาโดยเฉพาะ จากอาหารและยา หนีภาษี, ยาจากร้าน ชำเป็นต้น
2.หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและเครือข่าย ด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภคจังหวัด สตูล	(+) ส่วนใหญ่เน้น การทำงานด้านการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์(13 หน่วยงาน)	(+) 10 หน่วยงานที่ ทำงานด้านนี้แต่มี 7 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภารกิจถ่ายโอนฯ	(+) 3 หน่วยงานที่ ทำงานเกี่ยวกับ ภารกิจถ่ายโอนฯ	(+) 6 หน่วยงานที่ ทำงานด้านนี้แต่มี 5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภารกิจถ่ายโอนฯ
	อื่นๆ ...(-) โดยส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ/ ขาดงบประมาณ			
3.ทุนทางสังคม	(+)มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีผลทำให้เทศบาลใช้ทรัพยากรของเทศบาล สำหรับแก้ปัญหาไม่มากนัก (+)มีความหลากหลายทางด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ (+)มีความหลากหลายทางภูมิปัญญาท้องถิ่นแต่ไม่เด่นชัด (+)เศรษฐกิจของประชาชนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ไม่เดือดร้อน			
4. ศักยภาพสสจ. และการสนับสนุน จากส่วนกลาง	(+) สื่อได้รับ สนับสนุนมาจาก อย.	(+/-) ยังไม่ชัดเจน ในมุมมองของผู้ให้ ข้อมูลแต่มีกิจกรรม สนับสนุนได้แก่	(+/-) ยังไม่ชัดเจน ในมุมมองของผู้ให้ ข้อมูลแต่มีกิจกรรม สนับสนุนได้แก่	(+/-)ที่ผ่านมานั้น การทำงานเฝ้าระวัง

ตารางที่ 12 สรุปข้อมูลสภาพแวดล้อมต่อความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภค
ด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (ต่อ)

ปัจจัยอัน เนื่องมาจาก สภาพแวดล้อม	การถ่ายโอนภารกิจ			
	การจัดการข้อมูล ด้านผลิตภัณฑ์ สุขภาพ	การเสริมสร้างและ พัฒนาศักยภาพ ผู้บริโภค	การเสริมสร้างและ ขยายเครือข่าย	การเฝ้าระวัง
4. ศักยภาพสสจ. และการสนับสนุน จากส่วนกลาง (ต่อ)	(-)กิจกรรมการ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ยัง ไม่ชัดเจน	การให้ความรู้ ผู้บริโภคดีด้าน เครื่องสำอาง, พัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ, อาหารปลอดภัย, เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร, อย. น้อย เป็นต้น	อย. น้อยใน โรงเรียน เป็นต้น	
	อื่นๆ ...(-)ที่ผ่านมาสสจ.ไม่ได้ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ไปรับนโยบายจากอย. โดยตรง (+) ให้การสนับสนุนภารกิจถ่ายโอนแก่เทศบาลเช่น มีบุคลากรรับผิดชอบเฉพาะ มีประสพ การ (+/-) ใช้งบประมาณตามแผนปฏิบัติงานประจำปี			

- หมายเหตุ (+) หมายถึง สิ่งสนับสนุน/เอื้อต่อการถ่ายโอนภารกิจ
(-) หมายถึง สิ่งขัดขวางการถ่ายโอนภารกิจ
(+/-) หมายถึง เป็นได้ทั้งสนับสนุนหรือขัดขวางการถ่ายโอนภารกิจ

ส่วนที่3 ความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภคดีด้าน
ผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

แบ่งรายละเอียดเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 มิติเชิงโครงสร้างและการจัดการ
- ตอนที่ 2 มิติเชิงสังคมการเมือง
- ตอนที่ 3 มิติที่เกี่ยวข้องกับระบบคุ้มครองผู้บริโภค
- ตอนที่ 4 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อเทศบาล

ตอนที่ 1 มิติเชิงโครงสร้างและการจัดการ

ด้านโครงสร้างภายในที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

เทศบาลเมืองสตูลเป็นเทศบาลขนาดกลาง มีประชากร 22,162 คน คิดเป็นจำนวนประชากร 3,259 คนต่อตารางกิโลเมตร (มีพื้นที่ 6.8 ตรกม) ในเทศบาลมีการแบ่งหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับด้านคุ้มครองผู้บริโภค เป็นงานในฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข สังกัดกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องของงานรักษาความสะอาด งานสุขาภิบาล งานอนามัย สิ่งแวดล้อม งานศูนย์บริการสาธารณสุข เป็นหลัก

สถานประกอบการในเขตรับผิดชอบของเทศบาล

โรงพยาบาล	จำนวน 1 แห่ง
ศูนย์บริการสุขภาพชุมชน	จำนวน 1 แห่ง
คลินิกแผนปัจจุบัน / ทันตฯคลินิก	จำนวน 15 แห่ง (11/4)
คลินิกแพทย์แผนไทย	จำนวน 2 แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน 8 แห่ง
ร้านขายยาแผนโบราณ	จำนวน 2 แห่ง
โรงงานผลิตอาหาร	จำนวน 2 แห่ง
ร้านอาหาร	จำนวน 82 แห่ง
แผงจำหน่ายอาหาร	จำนวน 105 แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต	จำนวน 4 แห่ง
ตลาดสด	จำนวน 1 แห่ง

สถานประกอบการในเขตรับผิดชอบของเทศบาล ที่เทศบาลมีส่วนร่วมในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค

โรงพยาบาล	จำนวน 1 แห่ง
ศูนย์บริการสุขภาพชุมชน	จำนวน 1 แห่ง
โรงงานผลิตอาหาร	จำนวน 4 แห่ง
ร้านอาหาร/แผงลอย	จำนวน 187 แห่ง
ตลาดสด	จำนวน 1 แห่ง

บุคลากรทั้งหมดของเทศบาล (อัตรากำลัง 102 คน)

อัตรากำลังส่วนของข้าราชการในกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 8 คน มีบุคลากรหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคจำนวน 1 คน คือเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ซึ่งในการปฏิบัติงานนั้นผู้รับผิดชอบหลักเองมีหลายหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังนั้น การปฏิบัติงานจริงตามปกติจะมีเจ้าหน้าที่ในฝ่ายรวม 3 คน ลักษณะการทำงานจริงจะช่วยกันทำงานแต่ถ้าเป็นการทำงานในลักษณะของโครงการหรือการณรงค์เจ้าหน้าที่ในกองทั้งหมดจะช่วยกัน “เวลาทำกิจกรรมในรูปของโครงการเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมทั้งหมดเลยในกองแต่ว่างานนี้เจ้าภาพก็คือฝ่ายบริหารงานสาธารณสุข” (W3)

สัดส่วนจำนวนบุคลากรด้านงานคุ้มครองผู้บริโภคต่อจำนวนบุคลากรทั้งหมดในองค์กรคิดเป็นร้อยละ $(3/102) \times 100 = 2.94\%$

วิสัยทัศน์และนโยบายขององค์กร

1. วิสัยทัศน์ของเทศบาลเมืองสตูล

สตูลเมืองน่าอยู่	เขตชุมชนธรรม
ก้าวหน้าการศึกษา	ปวงประชาเป็นมิตร
เศรษฐกิจรุ่งเรือง	ประตูเมืองชายแดน (E4)

2. นโยบายหลักของเทศบาลเมืองสตูล

“นโยบายหลักที่ชัดเจนจะเน้นเรื่องการจัดการศึกษาในเขตเทศบาล(เพื่อพัฒนาคนก่อน) กำหนดโดยการทำประชาคมท้องถิ่นจะส่งเสริมการศึกษาตั้งแต่ระดับต้นจนถึงการศึกษาดลอดชีวิตทั้งนอกระบบและในระบบ มีศูนย์การเรียนรู้ประจำชุมชน” (E3)

นโยบายด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์: “พัฒนาท้องถิ่นให้เป็นเมืองน่าอยู่ สะอาด ปราศจากมลภาวะ มีการบริการด้านสาธารณสุขอย่างครบวงจร เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน” (E4)

นโยบาย:

1. จัดระเบียบ การรักษาความสะอาดและปรับปรุงถนน ทางเท้า กูระบายน้ำ ตลาดสด ตลาดได้รุ่ง หาบเร่แผงลอย และชุมชน ให้เกิดความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย

- 2.ขยายและจัดระบบการรักษาพยาบาล การบริการด้านสุขภาพอนามัย ในรูปแบบที่เข้าถึงประชาชนโดยตรง และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน
- 3.ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายทุกระดับอย่างหลากหลาย
- 4.ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนในการพัฒนาสาธารณสุข และการจัดการสิ่งแวดล้อม

3. นโยบายของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภค

ไม่มีนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน แต่เมื่อถามถึงแนวคิดนโยบายของผู้บริหารพบว่า มีแนวคิดในเรื่องนี้ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ อย.น้อย หรืออสม.น้อยในโรงเรียน ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายหลักของเทศบาลที่เน้นในเรื่องของการศึกษา นอกจากนี้ยังมีใน ส่วนของการดูแลตลาดสด ร้านค้า หาบเร่ แผงลอย

“สำหรับงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน เราจะเพิ่มเติมเช่นใน ส่วนของอย.น้อย หรืออสม.น้อยในโรงเรียน มันจะเป็นช่องทางหนึ่งในหลายๆช่องทางเรา คิดว่างานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคจะตามมาในการให้ความรู้และข้อมูลเพราะเรามีการ ดำเนินการแล้ว” (E3)

“การจัดระบบระเบียบ การรักษาความสะอาดและการปรับปรุงถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ตลาดสด ตลาดโต้รุ่ง ร้านอาหาร หาบเร่ แผงลอย ร้านค้าต่างๆและชุมชนให้เกิดความเป็น ระเบียบเรียบร้อยได้มาตรฐาน”(E4)

แต่สำหรับผู้บริหารบางท่านยังไม่มีแนวคิดเกี่ยวกับงานคุ้มครองผู้บริโภคเนื่องจาก มองว่านโยบายกระจายอำนาจที่เทศบาลต้องรับมาดูแลทั้งที่ถ่ายโอนมาแล้ว กำลังถ่ายโอนและ ยังไม่ถ่ายโอนยังมีหลายงาน ทำให้ผู้บริหารยังไม่ได้ลงลึกในแต่ละงานถ่ายโอนย่อยๆมากนัก แต่ก็ไม่ได้ขัดข้องในการปฏิบัติงานเพราะได้มอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องดูแลแล้ว ดังนั้นจึงขอให้มีการมอบภารกิจที่ชัดเจนสู่เทศบาลก่อน “ขอให้เป็นการกิจที่ชัดเจน มอบหมาย ให้ชัดเจนเราก็พร้อมจะทำตามนโยบายการกระจายอำนาจ” (E1) “ถ้าถามว่าทางเทศบาลยินดี ไหม ก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือที่จะสนองนโยบายการกระจายอำนาจส่วนท้องถิ่นเต็มที่ ถ้า ท้องถิ่นเราดูแลเองก็คงดีนะผมว่าในส่วนของท้องถิ่นก็ใกล้ชิดกับผู้ประกอบธุรกิจทั้งเรื่อง อาหาร เครื่องสำอาง ยา อยู่แล้วก็จะได้ใกล้ชิด ได้รู้แล้วก็จะได้ดำเนินการตามนโยบาย” (E1)

และผู้บริหารท่านนี้ยังมองว่า สิ่งสำคัญต่อการกำหนดเป็นนโยบายของเทศบาลคือ หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ(กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม)ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บริหารของเทศบาลเมืองสตูลให้เป็นตัวแทนในการรับทราบนโยบายการถ่ายโอนจากหน่วยงานหลัก(ในที่นี้คือจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลและจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)มีหน้าที่ในการดำเนินงานตามนโยบายการกระจายอำนาจนี้ และเสนอผลการปฏิบัติงานแก่ผู้บริหารแต่ละระดับของเทศบาลให้เป็นรูปธรรม ชัดเจน ผู้บริหารจึงจะสนับสนุนงานต่อไป “พอดีเราก็ไม่ได้ลงลึกเรื่องนั้นและเมื่อก่อนสสจ.สตูลเขาก็รับผิดชอบ พอเขาโอนมาให้เรา บางครั้งเห็นว่า ถ้าหัวหน้าฝ่ายฯเขาเคลียร์แล้วก็ให้หัวหน้าฝ่ายเขาไปประชุมแล้วก็ดำเนินการตามนโยบายถ้าเขาถ่ายโอนมาให้ชัดเจน เท่าที่ทราบก็มอบมาให้ยังไม่ชัดเจนซะইหมครับ” (E1) ในข้อคิดเห็นเดียวกันนี้ผู้ปฏิบัติงานท่านหนึ่งก็คิดเห็นเหมือนกันว่า “ผู้บริหารเขาก็ยังไม่เห็นความชัดเจน เขาก็ต้องให้ทางกองสาธารณสุขสรุปเรื่องมาว่า ดำเนินการไปถึงขั้นไหน อย่างไรบ้างแล้ว ผู้บริหารเขาถึงจะให้การสนับสนุน” (W4) ซึ่งความคิดเห็นของปฏิบัติท่านนี้ตรงกับ

ข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานที่ว่า “เราเองก็ต้องมาถ่ายทอดในเรื่องของงานที่ทำ ถ้าผู้บริหารเห็นด้วยก็สามารถดำเนินการได้ ถ้ายังไม่เห็นด้วยก็ต้องปล่อยไปก่อนต้องทำงานในหน้าที่หลักๆของเรา ที่ทำแล้วมองเห็น ทำแล้วได้ผลประโยชน์อย่างชัดเจนในขณะนั้น”(W1) “เคยไปประชุมครั้งหนึ่งโดยไปแทนนายกฯในปี 2550 แต่ตอนนั้นที่เขาคุยจะถ่ายโอนเฉพาะงานแต่ไม่ได้ให้อำนาจหน้าที่ งานที่ได้รับการถ่ายโอนเช่น ตรวจสอบปนเปื้อน เฝ้าระวังอะไรพวกนี้” (W2) ในส่วนนี้ทำให้เห็นว่านโยบายที่ไม่ชัดเจนนั้นอาจเป็นเพราะผู้รับมอบนโยบายเป็นผู้ปฏิบัติมิใช่ผู้บริหารทำให้การส่งต่อนโยบายจากหน่วยงานหลักต้องผ่านผู้ปฏิบัติอีกทอดหนึ่ง

สำหรับผู้ปฏิบัติเองก็ยังมองนโยบายที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคไม่ชัดเจน เช่นเดียวกัน

“ยังไม่ชัดไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนแต่มีกิจกรรมที่เราทำร่วม แทรกลงไปในกิจกรรมหลัก เช่น งานส่งเสริมสุขภาพ ก็จะดูแลเรื่องอาหารปลอดภัย” (W1)

“ยังเลยยังไม่ชัดเจนเลย ทุกครั้งที่เข้าประชุม ก็ยังงงงง ตกลงเราจะเดินทางไหน จะถ่ายโอนเมื่อไหร่ คือยังไม่มื่ออะไรที่ชัดเจนแน่นอน” (W4)

“ยังไม่ชัดเจนเลย แต่คิดว่ามันเป็นงานประจำเลยนะ มันจะต้องทำ(น้ำเสียงเน้น)เพราะเป็นงานที่ต้องดูแลสุขภาพของประชาชนเลยนะ เราเป็นท้องถิ่นซึ่งน่าจะใกล้ชิดที่สุดกว่าหน่วยงานอื่นๆ อย่างเช่น ตลาดสด กองสาธารณสุขดูแลอยู่แล้วเราปล่อยให้แม่ค้าขายของที่มีสารพิษ โดยไม่

ควบคุมมาตรฐานแล้วใครจะมาดูแล จะให้หน่วยงานอื่นมาดูแลก็ไม่เท่ากับท้องถิ่นดูแลเอง มีความเข้าใจได้เอง ได้ดีและดีกว่า เข้าใจปัญหาได้ลึกซึ้งกว่า” (W3)

แต่มีบางท่านมองว่าเป็นงานที่ได้ดำเนินการอยู่เป็นปกติ “ก่อนที่จะมีการถ่ายโอนก็ทำอยู่แล้ว เพียงแต่เราทำร่วมกับสสจ. งานที่ทำมาแล้วเช่นตรวจร้านอาหาร ตรวจแผงลอย เก็บตัวอย่างอาหารส่งตรวจ และตรวจเองถ้าตรวจได้เช่นพวกสารบอแรกซ์” (W2)

โดยสรุปนโยบายของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภค

1. ไม่มีนโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน
2. การกำหนดนโยบายด้านนี้เพื่อให้เป็นรูปธรรมควรสอดคล้องกับนโยบายหลักของเทศบาลที่เน้นด้านการศึกษา
3. ความไม่ชัดเจนในเรื่องของนโยบายงานคุ้มครองผู้บริโภคอาจเกิดจากระบบการถ่ายโอนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเองที่ยังไม่ได้กำหนดกิจกรรมในแต่ละภารกิจถ่ายโอนเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน(Guideline)ของเทศบาล หรือเกิดจากระบบการรับทราบนโยบายของเทศบาลที่ให้ผู้รับผิดชอบหลักไปเป็นผู้รับนโยบายทำให้การถ่ายทอดนโยบายสู่ผู้บริหารอาจทำได้ไม่ชัดเจนนักแต่จากข้อมูลที่ได้พบว่าผู้ปฏิบัติงานโดยส่วนใหญ่ก็ยังขาดความชัดเจนเช่นกัน
4. ทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ มองงานคุ้มครองผู้บริโภคคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนเติมเต็มภาระงานอื่นๆ จึงไม่ได้มองงานนี้เป็นภารกิจหลัก

รูปธรรมความสำเร็จ

ผลการดำเนินงานของเทศบาลเมืองสตูลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่ถือว่าเป็นรูปธรรมของความสำเร็จ มีดังนี้

ระดับบริหาร

อ.น้อย

สื่อต่างๆตามที่ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกซื้อของมาบริโภค

มหกรรมอาหารจานเด็ด เราจะให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกซื้อการเลือกอาหารรับประทาน

(E3)

การเฝ้าระวังตรวจสอบสารปนเปื้อน โดยร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาล
สตูล(ส่วนใหญ่ สสจ.ประสานงานมาไม่ว่าตลาดหรือร้านอาหาร)

การเฝ้าระวังตรวจร้านอาหารของชำโดยร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล(E4)

ผู้ปฏิบัติ

ตลาดสดน้ำซ้อ

การเฝ้าระวังอาหารตามโครงการอาหารปลอดภัยที่ทำร่วมกับสสจ

การตรวจร้านอาหาร ตรวจร้านอาหารของชำ การเก็บตัวอย่างอาหารสดจากตลาดสดหรือ
ร้านค้าเพื่อส่งตรวจ (W1,W2)

ภาพรวมของรูปธรรมความสำเร็จคืองานที่ทางเทศบาลได้ดำเนินการไปแล้วโดย
ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานร่วมกันกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลไม่ว่าจะเป็น การ
เฝ้าระวังตรวจสอบสารปนเปื้อนในตลาดสดเทศบาล แผงจำหน่ายอาหาร

“การตรวจสอบผลิตภัณฑ์ สินค้าคิดว่าเราได้ทำอย่างสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ในการตรวจสอบ
ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาหารทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นอาหารบรรจุสำเร็จรูป อาหารควบคุมเฉพาะพวกนี้
และในเรื่องของการเก็บตัวอย่างของอาหารเพื่อตรวจสอบและควบคุมคุณภาพเราก็ทำอย่างชัดเจนมี
ขั้นตอนของการเก็บรวบรวม มีการแจ้งประชาสัมพันธ์ มีการนำผลมาประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภค
ได้รับทราบ ตัวของกิจกรรมที่ชัดที่สุดน่าจะเป็นในเรื่องของการเก็บตัวอย่างอาหารสด อาหารปรุง
เสร็จ ไปตรวจสอบคุณภาพนี้จะชัดมากตรงนั้น” (W1)

ระบบการจัดการข้อมูล

1. ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค จากแหล่งข้อมูลต่างๆ

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติไม่แตกต่างกันอยู่ในระดับปานกลาง

“ยังไม่เยอะ” (E3)

“ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลผ่านมาจากสสจ. รพ.และกรมปศุสัตว์” (E4)

“สสจ / อินเทอร์เน็ต” (W3)

“จากการปฏิบัติ จากการทำงานร่วมกันและจากการประชุมต่างๆ” (W1)

โดยเทศบาลเมืองสตูลสามารถจะเข้าถึงข้อมูลด้านงานคุ้มครองผู้บริโภคจากแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

- สื่อ เช่น ทีวี

- จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล เพื่อสื่อข้อมูลถึงประชาชนทั่วไป
- อินเทอร์เน็ต

2. ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ผ่านเทศบาลทางช่องทางต่อไปนี้ โดยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติให้ระดับความคิดเห็นต่างกันเล็กน้อย

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

“มีศูนย์บริการที่ร่วมกับรพ.,ออกสุขศึกษากับทางโรงเรียน,ส่งข้อมูลผ่านทางการประชุมสม.ทุกเดือน, มีสื่อไว้สาย” (E4)

“เรามีช่องทางเยอะแต่ข้อมูลนี้เข้ามาน้อย” (E3)

ส่วนผู้ปฏิบัติแสดงระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

“ประชาชนจะเข้าถึงข้อมูลได้น้อย สื่อก็มีไม่มากพออย่างงานคุ้มครองนี้เขาอาจจะมีสื่อสนับสนุนจากที่อื่นมาอยู่แล้วและส่วนใหญ่สจ.เป็นผู้จัดอบรมเอง” (W3)

“จริงๆตามพรบ.ข้อมูลข่าวสารประชาชนต้องการข้อมูลอะไรเข้ามาหาเราได้ แต่ในเรื่องงานคุ้มครองผู้บริโภคยังน้อยอยู่” (W1)

3. การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของเทศบาล

โดยผู้บริหารและผู้ปฏิบัติให้ระดับความคิดเห็นต่างกันเล็กน้อยดังนี้

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก

“ถ้ามีข้อมูลจากหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพ 100% ข้อมูลที่ออกไปก็100%”(E3)

“สำหรับงานส่งตัวอย่างตรวจวิเคราะห์ เทศบาลเก็บตัวอย่างไปทางสจ. ได้ผลการตรวจมาสจ.ก็จะส่งกลับมา แล้วจะประกาศให้ทราบทางสื่อของเทศบาลและดำเนินการตรวจซ้ำกรณีเจอสารปนเปื้อน” (E4)

ระดับความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

“เทศบาลจะให้ความสำคัญกับตลาดสด มีการจัดงานให้แก่แม่ค้าในตลาด” (W3)

“เนื่องจากว่ายังไม่ชัดเจนทำให้เรายังไม่สามารถนำไปเผยแพร่ได้” (W4)

“ช่วงนี้เราก็เร่งมากขึ้น” (W1)

4. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคของเทศบาล

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

“ส่วนใหญ่เราจะรู้ข้อมูลทางอื่นเช่นทางทีวี อาจไม่ได้เกิดจากการแลกเปลี่ยน” (E2)

“เราจะมีการประชุมประมาณอาทิตย์ละ 1 ครั้งในการที่จะพูดคุยระดับหัวหน้ากองแต่ก็ไม่ทราบว่าในแง่มุมมองของงานคุ้มครองผู้บริโภคจะหยิบยกข้อมูลออกมาพูดคุยกันมากน้อยเพียงใด ที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน” (E3)

“ถ้ามีข่าวอะไรเราก็จะแจ้งกันทั่ว ไม่ว่าจะป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานเราเอง กลุ่มอสม กลุ่มแกนนำ พ่อค้าแม่ค้าที่เราพยายามให้ความรู้และรวมไปถึงคณะทำงานที่จะเกี่ยวข้องกับสื่อต่างๆ เช่นวิทยุท้องถิ่น” (W1)

“มองว่ามีการพูดคุย สื่อสารแต่อยู่ในวงแคบๆ เฉพาะผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเท่านั้น” (W4)

“การประชุมกับชาวบ้านในเรื่องนี้น้อย” (W3)

5.ความสามารถในการนำข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน เทศบาล
ระดับความคิดเห็นส่วนของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

“ส่วนใหญ่ให้สุศึกษาผ่านกิจกรรมในโรงเรียนในเขตรับผิดชอบของเทศบาล” (E4)

“จากกิจกรรมที่เราทำอยู่แล้ว เช่นอาหารปลอดภัย ตลาดสดน่าซื้อ อาหารสะอาดรสชาติอร่อย เราก็สามารถนำข้อมูลนี้ไปปรับพัฒนาเพิ่มในกิจกรรมที่เราขาดได้” (W1)

มีผู้บริหารบางท่านมองว่า “น้อยเพราะถ้าให้ความสำคัญมันก็จะอยู่อันดับท้ายๆแหละ” (E3)

การสื่อสารสาธารณะ เทศบาลมีหลายช่องทางและแต่ละสื่อมีอิทธิพลที่จะสื่อสารแก่ประชาชน
เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

1.รถประชาสัมพันธ์

“ที่ผ่านมายุ่งทำสำรวจของเทศบาลพบว่า มากกว่าร้อยละ 90 ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงสื่อประเภทนี้” (W4)

2.สื่อไร้สายของเทศบาล

“ซึ่งจะกระจายตามชุมชนทั้ง 17 ชุมชนของเทศบาล โดยจะนำข่าวสารเทศบาลรวมทั้งกองต่างๆทั้ง 7 กองของเทศบาลนำข้อมูลที่เสนอทางกองวิชาการเสนอผ่านงานประชาสัมพันธ์กระจายทั้งช่วงเช้าและช่วงเย็น โดยจะนำเสนอข้อมูลตามวาระ” (E3)

“คนในเขตเทศบาลจะไม่ค่อยชอบอ่าน จะรับรู้ข่าวสารโดยการฟังแล้วบอกต่อกันต่อให้ ป้ายโตอย่างไร สวยแต่ไหนเขามักไม่ค่อยอ่าน เรายังคงต้องเหนื่อยถ้าเราจะให้ความรู้ที่เกี่ยวกับงาน อย. เราต้องเหนื่อยในการที่จะพูดอย่างไรให้เขาเข้าใจจะให้แผ่นพับแล้วให้เขาอ่านเขาไม่อ่าน แน่นอน เราต้องเน้นพูด” (W4)

ปัญหาที่พบจากสื่อไร้สายคือเสียงที่ออกไปอาจได้ยินไม่ทั่วถึง “แต่อาจจะไปไม่ทั่ว ที่ผ่าน มาลองสอบถามพบว่าไกลๆก็ยังไม่ได้ยินชัด บางจุดอาจไม่ได้ยิน” (W3)

3.ป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆซึ่งรวมทั้งหมด ทั้งป้ายไวเนล ป้ายคัทเอาส์ ป้ายข้างรถ

4.วารสารของเทศบาลเมืองสตูล ชื่อ “นครีสโตยสาส์น” เป็นวารสารประจำ 2 เดือน จะ ประมวลกิจกรรมในแต่ละกองของเทศบาลและแจ้งกิจกรรมที่จะดำเนินการให้แก่เจ้าหน้าที่และ ประชาชนทราบ

5.website ของเทศบาล

6.ช่องทางร้องเรียน

“ตั้งแต่ปี49 ยังไม่มีข้อมูลด้านผู้บริโภคเข้ามาร้องเรียน เทศบาลมีศูนย์ร้องเรียนในส่วนของwebของ เทศบาล มีช่องทางด่วนผ่านเบอร์โทรศัพท์ของเทศบาล มีกล่องรับฟังความคิดเห็นทั้งในชุมชนและ ในตลาดสดด้วย แต่ยังไม่มีการร้องเรียนด้านผู้บริโภค” (E3)

โดยภาพรวมของการจัดการข้อมูลของเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า เทศบาลมีช่องทางที่จะกระจายสื่อให้แก่ประชาชนเพื่อรับทราบหลากหลายช่องทางแต่สำหรับ ช่องทางเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ยังเป็นเชิงรับมากกว่าเชิงรุกเพราะจะรับข้อมูล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากการประชุม จากสื่อโทรทัศน์ และ “การกระจาย เผยแพร่ข้อมูลแก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสตูลช่องทางการพูดคุย บอกต่อ เป็นช่องทางที่เข้าถึงประชาชนได้ ดีกว่าช่องทางอื่น” (W4)

ธรรมาภิบาลการบริหาร (เฉพาะผู้บริหารเทศบาล)

ผู้บริหารของเทศบาลเมืองสตูลให้ความสำคัญกับธรรมาภิบาลการบริหาร ใน ระดับความคิดเห็นมากที่สุดเป็นส่วนใหญ่ในทุกประเด็น เนื่องจากธรรมาภิบาลเป็นหัวใจหลักของ การบริหารงานของเทศบาล ทั้งในเรื่องของการออกกฎระเบียบ การให้ความรู้แก่ประชาชน ความ ซื่อสัตย์ ความถูกต้องในการดำเนินงาน โครงการ มีระบบตรวจสอบโดยภาคประชาชน เน้นทำงาน เป็นเครือข่าย ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตรวจสอบและประเมินผล ดังนั้นการทำงานของ เทศบาลจึงเน้นความโปร่งใสตรวจสอบได้ และมีระบบจัดการปัญหา ร้องเรียนด้วยความรวดเร็ว

1.การให้ความสำคัญต่อกระบวนการออกกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆของเทศบาลที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ผู้บริหารทุกท่านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

“ในการออกกฎระเบียบต้องมีกฎหมายเหนือมารองรับเช่นถ้าเราออกเกี่ยวกับเทศบัญญัติเกี่ยวกับตลาดก็ต้องมีพรบ.ด้านสาธารณสุขมารองรับปัจจุบันก็ตรงเพราะมีกฎหมายแม่มารองรับ” (E3)

“สำหรับการเก็บภาษีที่มีการเก็บจากประชาชนถ้าพูดถึงความต้องการของประชาชนในลักษณะนั้นประชาชนในฐานะผู้จ่ายก็คงไม่อยากจะจ่ายสักเท่าไร ถ้าต้องจ่ายก็คงจะจ่ายน้อยๆ ดังนั้นก็มีกฎหมาย เช่นกฎกระทรวงกำหนดอัตราเอาไว้เราก็มาดูกลมกลืน ความเหมือนของพื้นที่อบต หรือเทศบาลใกล้เคียง เราจะมองข้อมูลอื่นๆที่อยู่รอบด้านด้วย” (E3)

“แน่นอนถ้าชาวบ้านไม่เอาก็ลำบาก” กรณีการเก็บภาษีของเทศบาลจากประชาชนคิดว่ามันเป็นกติกาที่มีมาตั้งแต่ 2498แล้ว ทุกคนรับรู้ที่ต้องจ่ายเช่น ภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย แต่เราก็ต้องให้ความสำคัญกับกฎระเบียบอื่นๆด้วย ต้องดูความต้องการของชาวบ้านด้วย” (E2)

2.การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆและทราบถึงการบังคับใช้กฎระเบียบข้อบังคับเหล่านั้น

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

“อย่างน้อยเทศบัญญัติที่เราออกไปชาวบ้านควรจะได้ทราบโดยใช้ช่องทางทั้งหมดที่มี” (E3)

3.การให้ความสำคัญกับความถูกต้อง ชัดตรง ในการนำเสนอและอนุมัติโครงการต่างๆ

ผู้บริหารทุกท่านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

“ต้องอันดับหนึ่งเลย” (E3)

4.การให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบ

ผู้บริหารทุกท่านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

“เรามีศูนย์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล ถ้าอยากดูในเรื่องงบประมาณ แผนงาน จัดซื้อจัดจ้าง เรามีการปฏิบัติตามพรบ.ข้อมูลข่าวสารมาตรา 9 ที่บังคับใช้ว่าเราต้องให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้ เราจะมีทั้งหมด” (E3)

5. การเห็นความสำคัญต่อกระบวนการส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริตในการทำงานของท้องถิ่นเช่น ส่งเสริมจริยธรรมของบุคลากรในองค์กร

ผู้บริหารทุกท่านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

“เรามีมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมของพนักงานจะให้พนักงานของแต่ละกอง ฝ่ายสร้างมาตรฐาน ขึ้นแล้วนำมารวมกันเป็นมาตรฐานของเทศบาลเช่น ทำงานแทนกันได้ ซื่อสัตย์และตรงเวลาในการทำงาน เราให้ความสำคัญกับเรื่องที่สำคัญที่สุดเพราะเราจะสร้างคนของเราก่อนที่จะสร้างเรื่องอื่น” (E3)

6. ในอดีตที่ผ่านมาเคยมีข้อกล่าวหาหรือเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต

“ไม่มี นอกจากมีข้อบกพร่องในการปฏิบัติตามระเบียบข้อกฎหมายแต่ไม่ได้เจตนาทุจริตเช่นอาจ ปฏิบัติข้ามขั้นตอนหรือลดขั้นตอนไปบ้าง” (E3)

“เราไม่เคยมี” (E2)

7. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

“การได้รับข้อมูลมากที่สุดคือคนที่มีโอกาสมากที่สุดก็อยากจะให้โอกาสนี้แก่คนในชุมชนของเราถ้า มีเรื่องอะไรผ่านมาร้อยเรื่องเราก็จะส่งผ่านทั้งหมด” (E3)

8. มีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบการทำงาน โดยคนในชุมชน

“เรามีคณะกรรมการประเมินผลการทำงานของเทศบาลในลักษณะไตรภาคีร่วมกันประเมินผลการ ปฏิบัติงานของเทศบาลในรอบปีที่ผ่านมา” (E3)

9. การสนับสนุนให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางพัฒนา จัดทำแผนพัฒนา

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

“ทุกหน่วยงานของเทศบาลจะมีภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการในการจัดทำ แผน” (E3)

10. การให้โอกาสประชาชนรับรู้และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมและโครงการต่างๆ

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

11. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปปฏิบัติ

ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

12. ผู้บริหารและพนักงานมีความรับผิดชอบต่อผลอันเนื่องจากการปฏิบัติงานและพร้อมแก้ไขในกรณีที่เกิดผลเสีย

“ถ้ามีข้อร้องเรียนมาเราก็จะปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดการบริหารบ้านเมืองที่ดี 2546 เราก็จะผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและแจ้งกลับผู้ร้องเรียนภายใน 15 วัน แต่จริงๆแล้วเรื่องที่ผ่านมาจะแก้ไขเสร็จภายใน 3 วันเป็นลายลักษณ์อักษรแต่จะเร็วกว่าถ้าผ่านทางโทรศัพท์” (E3)

งบประมาณกับภารกิจด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

อยู่ในระดับน้อย

เนื่องจากผู้บริหารยังไม่มี ความชัดเจนในหน้าที่หรือกิจกรรมที่เทศบาลเมืองสตูลจะต้องดำเนินการจึงไม่ได้กำหนดงบประมาณในการดำเนินการกิจนี้และปัจจุบันยังไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขงบประมาณที่แน่นอนได้ ส่วนผู้ปฏิบัติงานก็ให้ข้อมูลเช่นเดียวกันเนื่องจากปัจจุบันเทศบาลยังไม่มีแผนงาน โครงการ งบประมาณสำหรับการดำเนินงานที่ชัดเจนกับภารกิจด้านนี้ และเห็นว่างบประมาณด้านนี้ยังได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานหลักจึงยังไม่ได้กำหนดเป็นงบประมาณของตัวเอง

“ควรมีให้มากขึ้นเพราะภารกิจมันเยอะเรามองด้านการคุ้มครองผู้บริโภคคำนี้มีความหมายกว้างและทุกคนต้องบริโภค” (E2)

“เราสามารถตั้งงบประมาณของตนเอง ถ้าไม่พอก็จะมีเงินอุดหนุนมาบางส่วน สำหรับการดำเนินงานปัจจุบันเป็นการทำงานร่วมกันโดยเทศบาลไม่ต้องตั้งเป็นงบประมาณเพราะต้นสังกัด เช่น สสจ. มีงบประมาณอยู่แล้วเทศบาลไม่ต้องตั้งงบประมาณเพิ่มเติม” (W3)

“เราไม่มีงบประมาณในกิจกรรมเฉพาะในโครงการนี้เพราะเราไม่ได้เริ่มทำเป็นโครงการเฉพาะ” (W1)

“มีงบประมาณน้อย เราทำตามเท่าที่มีงบประมาณและมีเจ้าหน้าที่ที่จะทำได้” (W2)

“ที่ผ่านมางบประมาณในส่วนนี้ถ้ามีก็น่าจะมีไม่เยอะ เทศบาลเราจะเน้นเรื่องการศึกษา” (W4)

ข้อเสนอเพิ่มเติมอื่นๆ...

“อยากให้มีการสนับสนุนจากส่วนกลางมากขึ้น ทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นบุคลากรที่สนับสนุนทางด้านวิชาการ มีการติดตามตรวจสอบ คิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นเพราะท้องถิ่นก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของราชการ” (W1; ให้ข้อมูลเพิ่มเติม)

ตอนที่ 2 มิติเชิงสังคมการเมือง

นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองสตูลคนปัจจุบันผ่านการเลือกตั้งโดยได้รับคะแนนเสียงจากคนในชุมชน ร้อยละ 36.17 จากผู้มีสิทธิที่ออกมาเลือกตั้งทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 49 ของผู้มีสิทธิทั้งหมด ผ่านการเลือกตั้งแบบไร้คู่แข่ง

การมีส่วนร่วมของชุมชนกับกิจกรรมของเทศบาล

1. กิจกรรมของการทำงานร่วมกับอสม. เป็นการร่วมทำงานแบบร่วมปฏิบัติงาน จิตอาสา ตัวอย่างการปฏิบัติงานปกติ เช่น “งานสาธารณสุขมูลฐานได้กำหนดให้มีการประชุม อสม.ประจำทุกเดือน” (W1)

อสม.จะเป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนกิจกรรมของกองสาธารณสุขฯ ในหลายๆกิจกรรมแต่ปัจจุบันยังไม่มี ความชัดเจนในการดำเนินงานด้านคุ้มครองผู้บริโภค

แม้ว่าปัจจุบันงานและกิจกรรมด้านคุ้มครองผู้บริโภคที่ดำเนินการร่วมกับชุมชนของเทศบาลเมืองสตูลยังไม่ชัดเจนนักแต่ผู้ปฏิบัติมีแนวคิดที่จะดำเนินงานแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยสอดแทรกงานใหม่เข้ากับงานประจำให้กับแกนนำคือพยายามสอดแทรกความรู้ด้านคุ้มครองผู้บริโภคและกิจกรรมที่ละน้อยเพื่อเพิ่มศักยภาพให้เขาเหล่านั้นรับทราบว่างานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนหนึ่งที่แกนนำสามารถนำไปปฏิบัติและช่วยประชาชนหรือดูแลคนใกล้ชิดได้

“แกนนำที่เราคาดหวังว่าจะทำ เดิมซึ่งมีกลุ่มอสม.ตั้งแต่เริ่มกิจกรรมของงานสาธารณสุขมูลฐานมาแล้ว เราพยายามที่จะบอก อสม.ว่าหน้าที่ของคุณคืออะไร และในกิจกรรมของอสม.เราจะบอกว่างานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน้าที่ของอสม.ด้วย” (W1)

รายชื่อ กลุ่ม องค์กร ที่มีส่วนร่วม กับเทศบาล

แบ่งได้เป็น

1. องค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล , ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล

➤ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล

บทบาทหลัก ประสานและร่วมทำงานในภารกิจที่เกี่ยวข้อง เป็นการทำงานร่วมกันทั้งที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณและไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของเทศบาล

- งานหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของเทศบาล ได้แก่ มหกรรมอาหารจานเด็ดของดีเมืองสตูล
- งานหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการที่ไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของเทศบาล ได้แก่ การตรวจมาตรฐานอาหารตามหลักสุขาภิบาลและรับรองมาตรฐานร้านอาหาร(Clean Food Good Taste), เฝ้าระวังและตรวจสอบสารปนเปื้อนในตลาดสดและรับรองมาตรฐานร้านหรือแผงลอย(Food Safety), งานอ้อยน้อยในโรงเรียนของเทศบาล,การเฝ้าระวังตรวจร้านขายของชำ,โครงการภาคีด้านอาหาร,ตรวจสถานที่ผลิตอาหาร

โดยสรุป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูลเป็นหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับงานหรือกิจกรรมด้านงานคุ้มครองผู้บริโภคของเทศบาลมากกว่าหน่วยงานอื่นๆเนื่องจากเป็นหน่วยงานเดิมที่ได้ดำเนินงานด้านนี้มาแล้ว

➤ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมจังหวัดยะลา

- บทบาทหลัก
- 1.ดูแลเรื่องสุขลักษณะของตลาดสด
 - 2.ดูแลเรื่องการจัดการตลาดดีมีมาตรฐาน

เป็นการทำงานร่วมกัน โดยไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ

➤สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสตูล

บทบาทหลัก ประสานและร่วมทำงานในภารกิจที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เป็นการทำงานร่วมกันโดยไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ

งานหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ การตรวจสอบราคาสินค้า มาตรฐานตราชั่งสินค้าในตลาดสด “ประสานงานแบบทางอ้อมกับพาณิชย์คือจะลงมาตรวจราคาสินค้า” (W2)

2. กลุ่ม ชมรมหรือองค์กรภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภค ได้แก่ ชมรมผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอย

➤ชมรมผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอย ในเขตเทศบาล

- บทบาทหลัก
- 1.ดูแลเรื่องมาตรฐานของร้านตามที่เทศบาลกำหนด

เทศบาลสนับสนุนอุปกรณ์ จัดสถานที่ให้ตรวจสอบเกี่ยวกับด้านสุขาภิบาลร่วมกับ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสตูล

➤ กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมป่าชายเลน(บ้านหัวทาง)

บทบาทหลัก เป็นการรวมกลุ่มสร้างความตระหนักและสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชน
เรื่องป่าชายเลน

เป็นการร่วมวางแผน ร่วมประชุม ปรึกษาหารือ ที่ผ่านมายังไม่มีงบประมาณมาเกี่ยวข้อง

➤ กลุ่มอื่นๆ เช่นกรรมการชุมชน ,อบพร., ตำรวจชุมชน เป็นต้น

ปัจจุบันเทศบาลเมืองสตูลยังไม่มีกลุ่ม องค์กร เครือข่ายที่ดำเนินการด้านคุ้มครอง
ผู้บริโภคโดยเฉพาะ แต่เทศบาลมีกลุ่ม องค์กร เครือข่ายด้านอื่นๆทั้งที่เกิดจากการรวมตัวขึ้นมา
เอง เทศบาลสนับสนุนหรือองค์กรอื่นสนับสนุน ส่วนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือ
สสจ.สตูล มีการทำงานร่วมกัน ประสานงานและใช้งบประมาณของสสจ.เอง การทำงาน
ร่วมกันจะไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณของเทศบาลและบางกิจกรรมยังสนับสนุนงบประมาณ
บางส่วนให้แก่เทศบาลเช่นงบประมาณในการเก็บตัวอย่างอาหาร เป็นต้น

สถาบันวิชาการที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับเทศบาลในส่วนของงานคุ้มครองผู้บริโภค

ยังไม่มีสถาบันวิชาการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างชัดเจน

ตอนที่ 3 มิติที่เกี่ยวข้องกับระบบคุ้มครองผู้บริโภค

โดยส่วนใหญ่ผู้บริหารให้ระดับความสำคัญในเรื่องสิทธิผู้บริโภคอยู่ในระดับมาก

ส่วนผู้ปฏิบัติให้ระดับความสำคัญในเรื่องสิทธิผู้บริโภคอยู่ในระดับมากที่สุด

สำหรับผู้บริหารบางท่านมองว่า เรื่องสิทธิผู้บริโภคยังไม่ทราบชัดเจนในรายละเอียด

“บางครั้งเราเองยังไม่รู้ว่าสิทธินี้มีอะไรบ้างเราจะไปบอกชาวบ้านเขาได้อย่างไรเพราะฉะนั้นคือ

อย่างน้อยถ้าจะให้เข้าสู่ระบบสคบ.น่าจะเรียกเราเข้าไปคุยบ้างเช่นอบรม สัมมนา คุ้มครองผู้บริโภค
กินใจความมากน้อยแค่ไหนมันหมายถึงอะไร เราอยากรู้รายละเอียดตรงนั้นถ้าเรารู้เราก็สามารถมา
กระจายให้คนในท้องถิ่นทราบว่ามันหมายถึงอะไรและเราอยากทราบในแต่ละหัวข้อของสิทธินี้ใน
ส่วนของรายละเอียด” (E2)

“สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา ในมุมมองของเทศบาลไม่ชัดเจน จะให้ความสำคัญในระดับใด หรือในมุมมองของตนเองคิดว่าน้อย” (E3)

รูปแบบการสนับสนุนกิจกรรมในงานคุ้มครองผู้บริโภค

อย.น้อย เทศบาลสนับสนุนเชิงโครงสร้าง สถานที่และความร่วมมือ
กิจกรรมโดยส่วนใหญ่ สสจ.ดำเนินการ

มหกรรมอาหารจานเด็ด เทศบาลสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สถานที่
กิจกรรม ดำเนินการร่วมกันในหลายภาคส่วน

การเฝ้าระวังโดยการเก็บตัวอย่างอาหารสดเพื่อตรวจสอบปนเปื้อนในอาหารสดจากตลาด
สดเทศบาล แผลงลอยจำหน่ายอาหาร

เทศบาลสนับสนุนบุคลากร ประสานงานด้านพื้นที่ เก็บตัวอย่าง ส่วนใหญ่ดำเนินการตาม
แผนจากสสจ.สตูล

กิจกรรม ดำเนินการร่วมกับสสจ.สตูล

การเฝ้าระวังการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อบริโภคในร้านขายของชำ

เทศบาลสนับสนุนบุคลากรส่วนใหญ่ดำเนินการตามแผนจากสสจ.สตูล

กิจกรรม เทศบาลดำเนินการ

ตอนที่ 4 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อเทศบาล

ในมุมมองของผู้ให้ข้อมูลกับความเห็นในเรื่องสถานการณ์งานคุ้มครองผู้บริโภคในเขตเทศบาล

ในภาพรวมมองปัญหาสถานการณ์คุ้มครองผู้บริโภคว่าเกิดจาก 3 ส่วนหลักคือ

1. ผู้บริโภค, ประชาชนในเขตเทศบาลมีพฤติกรรมการบริโภคนิยม บริโภคตามใจชอบ,
ประชาชนไม่รู้และไม่ตระหนักในสิทธิของตนเอง, การรับรู้ข้อมูลข่าวสารยังไม่ดีพอ (E2,E3)

2. ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการ สถานที่จำหน่ายไม่แน่นอนเช่นหาบเร่แผงลอยก็มีการ
เคลื่อนย้ายไปเรื่อย ,อาหารประเภทพืชผักไม่เพียงพอบริโภคในจังหวัด ต้องรับมาจากนอกเขตทำให้
ไม่สามารถควบคุมได้เพราะเป็นสินค้าที่นำเข้ามาในตลาดช่วงเวลาเช้าตรู่แล้วกระจายออกสู่ผู้ขาย

รายชื่อย่ออย่างรวดเร็ว ,อาหารสดบางประเภทเช่น เนื้อวัวมีการนำเข้ามาจากประเทศมาเลเซียส่งมาขายราคาถูก ส่งมาเป็น pack ตามแนวชายแดน เช่นเข้ามาทั้งทางทะเลและด่านวังประจัน (E2,E4) ในกรณี (E2)แสดงความคิดเห็นเสริมว่า “ถ้าจะแก้ไขก็อาจมีการส่งเสริมผักปลอดสารพิษแต่เทศบาลไม่ใช่หน่วยงานที่ดูแลเรื่องนี้โดยตรงควรให้หน่วยงานของกระทรวงเกษตรฯที่รับผิดชอบโดยตรงดูแล เช่น ส่งเสริมให้คนในพื้นที่ปลูกผักปลอดสารพิษอย่างทั่วถึง เราก็จะตรวจสอบดูแลได้ เทศบาลจะส่งเสริมได้โดยต้องมีกลุ่มของชุมชนที่สนใจ เราก็จะสามารถอุดหนุนงบประมาณได้ เช่น ค่าพันธุ์พืช ถ้าเราทำเป็นกิจจะลักษณะเราก็สามารถณรงค์หรือหาตลาดได้”

3.หน่วยงานภาครัฐ บุคลากรในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ,ลักษณะการทำงานทั้งในระดับบนและระดับจังหวัดเองเหมือนไฟไหม้ฟาง(E2)

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Group Analysis ประเมินความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการถ่ายโอนภารกิจการคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ประเด็นความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูล	ประเมินเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง	ประเมิน โดยกลุ่ม	สรุปผลการประเมิน
1.ด้านโครงสร้างและการจัดการภายในเทศบาล -โครงสร้างภายในที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค -วิสัยทัศน์และนโยบายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค -รูปธรรมความสำเร็จ -ระบบการจัดการข้อมูล -ธรรมาภิบาลการบริหาร -งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค	มีฝ่ายบริหารสาธารณสุขรับผิดชอบงานที่เกี่ยวกับคุ้มครองผู้บริโภคไม่ชัดเจน กำลังคนไม่พอ มี แต่ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่ชัดเจน มีกิจกรรมเฝ้าระวังร่วมกับสสจ.สตูลตามภารกิจของสสจ.สม่ำเสมอ มีความสามารถเข้าถึงข้อมูลเผยแพร่แลกเปลี่ยนและประยุกต์ใช้ข้อมูล ปานกลาง มีสื่อ หลากหลาย มีระบบตรวจสอบที่เข้มแข็งทั้งภายในภายนอก ใช้น้อย/ได้รับสนับสนุนน้อย (แต่เทศบาลสามารถตั้งงบประมาณได้)	น่าจะมีความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจ ระดับปานกลาง โดยหากผู้บริหารให้ความสำคัญกำหนดเป็นนโยบาย จัดสรรคนและงบประมาณบางส่วนก็จะสามารถดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคได้ น่าจะมีความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจ ระดับปานกลาง โดยหากผู้บริหารให้ความสำคัญกำหนดเป็นนโยบาย จัดสรรคนและงบประมาณบางส่วนก็จะสามารถดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคได้	น่าจะมีความพร้อมในการถ่ายโอนภารกิจระดับปานกลาง โดยหากผู้บริหารให้ความสำคัญกำหนดเป็นนโยบาย จัดสรรคนและงบประมาณบางส่วนก็จะสามารถดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคได้

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Group Analysis ประเมินความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ประเด็นความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูล	ประเมินเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง	ประเมินโดยกลุ่ม	สรุปผลการประเมิน
<p>2. ด้านสังคมและการเมือง</p> <p>- ความมั่นคงและการยอมรับการเมืองท้องถิ่นของชุมชน</p> <p>- การมีส่วนร่วมของชุมชนกับกิจกรรมของเทศบาล</p> <p>- การปฏิสัมพันธ์กับองค์กร เครือข่าย กลุ่มชมรมหรือหน่วยบริการสุขภาพในชุมชน</p> <p>- การปฏิสัมพันธ์กับสถาบันวิชาการ</p>	<p>ความมั่นคงทางการเมืองสูง นายกเทศมนตรีผ่านการเลือกตั้งแบบไร้คู่แข่ง</p> <p>มีกลุ่ม องค์กร เครือข่ายที่ร่วมทำงานกับเทศบาลหลากหลาย แต่ไม่มีกลุ่มที่ทำงานด้านคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>การปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาครัฐส่วนใหญ่เป็นการประสานงาน ร่วมปฏิบัติแต่การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม ชมรม มีทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ</p> <p>การปฏิสัมพันธ์กับสถาบันวิชาการน้อย</p>	<p>เทศบาลมีฐานเสียงในชุมชนและมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรเครือข่ายในชุมชนมากแต่มีกิจกรรมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมด้านคุ้มครองผู้บริโภคกับชุมชนและสถาบันวิชาการน้อย</p> <p>หากเทศบาลจะดำเนินงานตามภารกิจเทศบาลมีโอกาที่จะใช้ฐานชุมชนเป็นพลังที่จะขับเคลื่อนได้ ในด้านวิชาการอาจจะต้องประสานกับสถาบันวิชาการในจังหวัดใกล้เคียงให้มากขึ้น</p>	<p>เทศบาลมีฐานเสียงในชุมชนและมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรเครือข่ายในชุมชนมากแต่มีกิจกรรมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมด้านคุ้มครองผู้บริโภคกับชุมชนและสถาบันวิชาการน้อย</p> <p>หากเทศบาลจะดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคเทศบาลมีโอกาที่จะใช้ฐานชุมชนเป็นพลังที่จะขับเคลื่อนได้ ในด้านวิชาการอาจจะต้องประสานกับสถาบันวิชาการในจังหวัดใกล้เคียงให้มากขึ้น</p> <p>สรุป “มีความพร้อมระดับปานกลาง”</p>

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดย Group Analysis ประเมินความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการรับการถ่ายโอนภารกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ประเด็นความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูล	ประเมินเบื้องต้นจากกลุ่มตัวอย่าง	ประเมินโดยกลุ่ม	สรุปผลการประเมิน
<p>3.ด้านระบบคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>- สิทธิผู้บริโภค</p> <p>- รูปแบบและการสนับสนุนกิจกรรมในงานคุ้มครอง</p>	<p>ทั้งผู้บริหารและปฏิบัติงานให้ความสำคัญแต่ยังไม่ชัดเจนรายละเอียด</p> <p>มีการดำเนินการตามแผนงานของสสจ. สตูลยังไม่มีกิจกรรมตามแผนของตนเอง</p>	<p>ระบบคุ้มครองผู้บริโภคของเทศบาลยังไม่ชัดเจน, ดำเนินงานร่วมกับ สสจ.สตูลโดยใช้แผนการปฏิบัติงานของสสจ. หากเทศบาลดำเนินงานตามภารกิจจะต้องกำหนดแผน/โครงการ/ กิจกรรม/งบประมาณเป็นลายลักษณ์อักษรอาจจะเริ่มจากงานที่ทำหรือมีประสบการณ์อยู่เดิมก่อน โดยสสจ.พร้อมที่จะสนับสนุนทั้งเป็นพี่เลี้ยง วิทยากร หรือ ข้อมูล</p>	<p>ระบบคุ้มครองผู้บริโภคของเทศบาลยังไม่ชัดเจน, ดำเนินงานร่วมกับ สสจ.สตูลโดยใช้แผนการปฏิบัติงานของสสจ. หากเทศบาลดำเนินงานตามภารกิจจะต้องกำหนดแผนกิจกรรม งบประมาณ เป็นลายลักษณ์อักษร อาจจะเริ่มจากงานที่ทำหรือมีประสบการณ์อยู่เดิมก่อนโดยสสจ. พร้อมที่จะสนับสนุน ทั้งเป็นพี่เลี้ยง วิทยากร หรือ ข้อมูล</p>

ผลการประเมินความพร้อมของเทศบาลเมืองสตูลในการถ่ายโอนภารกิจการ
 คຸ້ມครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(เฉพาะส่วนที่ 3)
 สรุปในภาพรวมเทศบาลเมืองสตูลมีความพร้อม ดังนี้

1. เทศบาลเมืองสตูลมีปัจจัยด้าน โครงสร้างฯที่เอื้อต่อการดำเนินการ ดังนี้ มีฝ่ายบริหารสาธารณสุข
 สามารถรับผิดชอบงานได้ มีบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีศักยภาพ มีรูปธรรมความสำเร็จของการ
 ดำเนินงานที่ผ่านมาโดยมีกิจกรรมเฝ้าระวังร่วมกับสจ.สตูลตามภารกิจของอย.อย่างสม่ำเสมอ ใน
 ด้านการจัดการ เทศบาลสามารถเข้าถึงข้อมูล มีช่องทางการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ที่หลากหลาย
 แต่การแลกเปลี่ยนและประยุกต์ใช้ข้อมูลยังมีไม่มากนัก ส่วนปัจจัยที่ยังเป็นข้ออ่อนต่อการ
 ดำเนินการ คือ เทศบาลไม่มีวิสัยทัศน์และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการคຸ້ມครองผู้บริโภคโดยตรง ทำให้
 ไม่ได้ตั้งงบประมาณของเทศบาลที่เกี่ยวข้องกับการคຸ້ມครองผู้บริโภค หน่วยงานที่รับผิดชอบจึง
 ได้รับการสนับสนุนน้อยจากผู้บริหาร แม้ว่าจะมีบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีศักยภาพ แต่อัตรากำลังคน
 ยังไม่เพียงพอที่จะรับการถ่ายโอนภารกิจได้ทั้งหมด
2. ปัจจัยด้านสังคมและการเมืองที่เอื้อต่อการดำเนินงานคຸ້ມครองผู้บริโภคของเทศบาลเมืองสตูล ที่
 สำคัญได้แก่ ทีมบริหารเทศบาลมีความมั่นคงทางการเมืองสูง ได้รับการยอมรับจากประชาชน
 เทศบาลมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับหน่วยราชการในจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการประสานงานเพื่อการร่วม
 ทำงาน มีกลุ่ม องค์กร เครือข่ายที่ร่วมทำงานกับเทศบาลหลากหลาย ปัจจัยที่ยังเป็นข้ออ่อนของ
 เทศบาลคือ ยังไม่มีการทำงานร่วมกับเครือข่ายภาคประชาสังคมที่ทำงานด้านคຸ້ມครองผู้บริโภคโย
 ตรง และมีปฏิสัมพันธ์กับสถาบันวิชาการน้อยอันเนื่องมาจากจังหวัดสตูลมีสถาบันวิชาการน้อย
3. ปัจจัยด้านด้านระบบคຸ້ມครองผู้บริโภคที่เอื้อต่อการดำเนินงานคຸ້ມครองผู้บริโภคของเทศบาลเมือง
 สตูล ที่สำคัญได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานให้ความสำคัญอย่างสูงในเรื่องสิทธิผู้บริโภคการ
 พิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค นอกจากนี้ยังให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมตามแผนงานของสจ.
 สตูล ปัจจัยที่ยังเป็นข้ออ่อนของเทศบาลคือ ดำเนินงานกิจกรรมตามแผนการปฏิบัติงานของสจ.
 เป็นหลักซึ่งครอบคลุมทั้งจังหวัด แต่ไม่มีแผนของเทศบาลที่จะพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคในพื้นที่ของ
 เทศบาล